

Українська мова

10-11 класи

ПРОГРАМА

для профільного навчання учнів
загальноосвітніх навчальних закладів

Філологічний напрям,
профіль – українська філологія

Пояснювальна записка

Вступ, мета та завдання профільного навчання з української мови

Мова є одним із найважливіших засобів профілізації старшокласників, оскільки вона вербалізує картину світу і цим самим є основою цілісного світогляду кожної особистості. Старша школа характеризується тим, що підсумовує та узагальнює весь навчально-виховний процес загальноосвітнього навчального закладу, формує загальнолюдські, зокрема морально-етичні цінності (гідність, чесність, справедливість, турбота, повага до життя, повага до себе та інших людей), компетентності, важливі для сучасної, конкурентноздатної на національному та глобальному ринку праці особистості, її успішної самореалізації в суспільстві. Особливістю профільного навчання з української мови є інтенсивний мовний та інтелектуальний розвиток старшокласників, їх творчого мислення, уяви, мовного чуття і мовного смаку, усвідомленої позитивної мовної поведінки, мовнокомунікативних умінь, творчих здібностей, формування навичок самостійної навчальної діяльності, мовленнєвого самовдосконалення, що значною мірою впливають на якість опанування інших шкільних предметів, визначають досягнення у майбутній професійній сфері, сприяють соціальній адаптації.

Програма з української мови для профільного навчання учнів 10-11 класів (філологічний напрям, профіль – українська філологія) (далі - Програма) розроблена з урахуванням положень Закону України «Про освіту», Державного стандарту базової та повної загальної середньої освіти (2011), Концепції нової української школи (2016), Концепції профільного навчання в старшій школі (2003), Типового навчального плану для 10-11 класів загальноосвітніх навчальних закладів (проект) (2017), програми «Українська мова. 5 – 11 клас», Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти (2003), «Рекомендацій Європейського Парламенту та Ради Європи» (2006).

Програма розрахована на вчителів української мови і літератури старших класів, а також учнів-старшокласників, оскільки містить рекомендації для організації самонавчання та самооцінки і підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання з української мови.

Програма орієнтує не тільки на вивчення української мови, а й на обізнаність з філологічною галуззю в її зв'язках з іншими гуманітарними галузями (іноземною мовою, історико-літературними, мистецькими, природничо-науковими, інформаційно-комунікаційними та ін.).

Мета профільного навчання української мови (філологічний напрям, профіль – українська філологія) (далі – профільного навчання) полягає у формуванні інтелектуально розвиненої, морально досконалої, національно свідомої, духовно багатой мовної особистості, яка вільно володіє виражальними засобами сучасної української літературної мови, її стилями, різновидами, жанрами в усіх видах мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письмо), відзначається активною громадською позицією, готовністю до подальшого професійно

орієнтованого навчання, спроможна самостійно визначати цілі самонавчання, самовиховання й саморозвитку та дієво їх реалізовувати.

Завдання профільного навчання української мови:

- виховання громадянина і патріота Української держави; формування національної ідентичності як складової частини європейської приналежності;

- формування усвідомленого ставлення до української мови як інтелектуальної, духовної, культурної цінності народу, мотивації знати сучасну українську літературну мову й досконало володіти нею в усіх сферах суспільного життя, готовності до усвідомленого вибору майбутньої професії й отримання професійної гуманітарної (філологічної) освіти; розвиток інтелектуально-креативних здібностей школярів, виховання потреби безперервно вчитися шляхом опанування еталонними художніми текстами; словниково-довідниковими засобами вдосконалювати власне мовлення;

- *формування мовних і лінгвістичної компетентностей* учнів, зокрема:

- поглиблення *знань про мову* як багатофункціональну *знакову систему і суспільне явище* шляхом усвідомлення основних процесів, що відбуваються в мові; ознайомлення з мовознавством як наукою і працями провідних вітчизняних лінгвістів, формування уявлень про лінгвістику як складову загальнолюдської *культури*; *інтелектуалізація* мовлення учнів, актуалізація їх лексичної, семантичної, граматичної компетентностей; вироблення мовного *смаку* шляхом розширення лінгвістичного (філологічного) кругозору; застосування отриманих знань і вмій у власній мовленнєвій практиці, у тому числі професійно орієнтованій сфері спілкування;

- *формування мовленнєвих, комунікативних компетентностей*, зокрема:

- шляхом *поглиблення знань* про функціонально-стилістичну систему української мови, уявлень про мовленнєву діяльність, її основні види і особливості, *засвоєння норм мовленнєвої поведінки* в різних сферах і ситуаціях спілкування та вдосконалення умінь і навичок усного і писемного спілкування в науково-навчальній, соціально-культурній, офіційно-діловій сферах; оволодіння різноманітними стратегіями і тактиками *ефективної комунікації*, що відповідає досвіду, інтересам, психологічним особливостям учнів, для досягнення життєвих і професійних цілей; генерування вартісних зразків *власної мовленнєвої творчості*, виховання потреби самоосвіти, удосконалення навичок самоконтролю, особистісно-мовленнєвої діяльності;

- оволодіння уміннями *сприймати, аналізувати, зіставляти* мовні явища і факти, *коментувати*, критично *оцінювати* їх під кутом зору нормативності, відповідності сфері й ситуації спілкування, достовірності; розмежовувати варіанти норм і мовленнєві порушення;

- формування здатності *логічно обґрунтовувати* позицію, умінь і навичок переконливо висловлювати свої думки, почуття, погляди в різних комунікативних ситуаціях, тлумачити поняття, факти, (через слухання, говоріння, читання, письмо, застосування мультимедійних засобів), *дискутувати*, використовуючи різні способи аргументації та ілюстрування прикладами, вести конструктивний діалог зі співрозмовниками, дотримуючись правил мовленнєвого етикету та етичних норм;

- формування умінь *генерувати нові ідеї й ініціативи* та втілювати їх у життя з метою підвищення як власного соціального статусу та добробуту, так і розвитку суспільства і держави; уміння конструктивно *спілкуватися в колективі*, проявляти *лідерські якості*; реагувати мовними засобами на спектр соціальних і культурних явищ, попереджувати і розв'язувати конфлікти, досягати компромісів; конструктивно керувати емоціями; *адаптуватися* до нових умов, вирішувати нестандартні завдання; працювати в групі, в команді;

- *формування лінгвокультурознавчої компетентності* через розвиток цілісного уявлення про мову як національно-культурний феномен, розуміння національної своєрідності української мовної картини світу, знання констант української національної культури, концептуальних лінгвокультурем, виховання поваги до інших етносів, їхніх мов, звичаїв, традицій, культури, історії; готовності до міжкультурного діалогу, до пізнання різних культур; умінь сприймати мову як мистецьке явище, що має естетичну цінність, через твори мистецтва;

- *формування дослідницької, медіаосвітньої компетентності*, умінь сприймати, розуміти, систематизувати, перетворювати, використовувати інформацію з різних джерел, у т.ч. довідкової інформації (словники, енциклопедії, онлайн-ресурси тощо); електронних засобів масової інформації (електронної пошти, сервісних програм мережі);

- *формування умінь і навичок самостійної філологічної роботи* з текстами різних стилів та жанрів, у тому числі текстами, які сприяють гармонізації психоемоційного стану, містять моделі досягнення свободи особистості, соціальної захищеності, сімейного щастя, кар'єрного зростання та ін., різними джерелами наукової, довідкової інформації з лінгвістики, лінгвістичними словниками, зокрема електронними, для визначення мовної норми, пов'язаної із вживанням у мовленні того або іншого мовного явища; оволодіння основними прийомами інформаційної переробки /обробки, редагування тексту.

З метою реалізації цих завдань шляхом застосування *текстоцентричного підходу* посилюється увага до інтегрування теоретичних і прагматично-орієнтованих розділів курсу сучасної української літературної мови (фоностилістика, стилістична лексикологія, граматична стилістика, стилістика і культура мовлення, риторика), ширшому використанні *нових освітніх технологій*, у т.ч. *цифрових*, науково- і навчально-популярних посібників, довідниково-енциклопедичних, комп'ютерних засобів.

Визначені завдання реалізуються через мовленнєву (комунікативну), мовну, лінгвістичну, лінгвокультурну, соціокультурну, діяльнісну (стратегічну) змістові лінії Державного стандарту з української мови.

Особливості організації профільного навчання за філологічним напрямом, профіль – українська філологія

Програма реалізує компетентнісний, комунікативно-діяльнісний, соціокультурний, особистісноорієнтований підходи до навчання української мови старшокласників профільних класів.

Особистісно орієнтований підхід до навчання вивисує цілісність людської особистості у трьох важливих сферах (Я – «Відчуваю», «Думаю», «Дію»), дбаючи про інтелектуальний, духовний, фізичний розвиток дитини; урівноважує знанневий компонент змісту освіти з розвитком емоційної сфери дитини, акцентуючи на плеканні адаптаційних здібностей, самоусвідомлення і самоконтролю, антистресового потенціалу й життєвого оптимізму; передбачає оптимальні умови для різнобічного мовно-мовленнєвого розвитку учня, урахування його індивідуальних особливостей, інтелектуальних та креативних здібностей і потреб, інтересів, прагнень, заохочення до самостійності у вивченні мови, самопізнання і саморозвитку. *Соціокультурний* підхід передбачає вивчення мови крізь призму культури; *комунікативно-діяльнісний* - здійснюється у процесі взаємопов'язаного і цілеспрямованого вдосконалення чотирьох видів мовленнєвої діяльності учнів: аудіювання, читання, говоріння, письма, зокрема на виконання комунікативних дій (будувати продуктивну мовну взаємодію з однолітками і дорослими у процесі підготовки спільних проєктів), пізнавальних дій (формулювати проблему, планувати послідовність дій, здійснювати пошук необхідної інформації з різних джерел, систематизувати її різними способами; здійснювати самоконтроль, самооцінку, самокорекцію).

Особливо посилюється увага до *компетентнісного* підходу, запропонованого Загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти (2003), в «Рекомендаціях Європейського Парламенту та Ради Європи щодо формування ключових компетентностей ціложиттєвої(все життєвої) освіти» (2006). Найважливішою є наявність у школяра певних знань, особистих якостей і здібностей, а здатність застосовувати компетентності в конкретних навчальних і життєвих ситуаціях.

Зміст профільного курсу являє собою єдність процесу поглибленого засвоєння основ лінгвістики, мовних одиниць сучасної української літературної мови, теорії мовленнєвої діяльності, психолінгвістичних основ мовленнєвої комунікації, процесу формування умінь нормативного, доцільного, оптимального використання мовних засобів у різних сферах і ситуаціях спілкування. Його інтелектуально-діялісну специфіку становлять типи розумової і фізичної діяльності, форми суспільної свідомості і творчості, системи концептів і понятійних полів, що виражають форми профільної суспільної свідомості, специфіку мовомислення і мовотворення в різних вербальних формах.

У процесі профільного навчання з *лінгвістичних* компетентностей важливо актуалізувати *лексичну* (лексикон), *семантичну* і *граматичну* (семантикон) компетентності. Опанування орфоепічної, орфографічної, фонологічної компетентностей, засвоєних у попередніх ланках навчання і таких, що стали уміннями, продовжується, але функції такого навчального матеріалу ширші, багатоаспектні, зі зміщеними акцентами на складних орфограмах і

пунктограмах. Більше уваги пропонується приділяти *лінгвокультурологічній, соціолінгвістичній і прагматичній* компетентностям (прагматикону), зокрема лінгвістичним маркерам соціальних стосунків, етномовним культурним універсаліям, мовним етичним формулам, стилям, підстилям і профільним мовним жанрам, що сформувалися на профільній інформації, її понятійному змісті і каналах передачі.

Ступінь *інтелектуально-психологічної* готовності учнів старшої школи й успішно засвоєний ними зміст мовної освіти в ранній дошкільній, початковій і середній основних ланках навчання дає підстави вважати, що старшокласники вже опанували *перший рівень мовної культури* – рівень *правильності*, тобто оволоділи необхідним загальномовним лексичним складом літературної мови, орфоепічними, орфографічними і пунктуаційними навичками, граматичними нормами словозміни, словотворення та побудови речень. Старшокласники мають добру перспективу для повного оволодіння наступними рівнями мовної освіти і культури: незалежного користувача і компетентного (автономного) користувача мовою. (Примітка: *див. рівні оцінювання учнів*).

Невід’ємним складником навчального курсу української мови є *лінгвокультурознавча компетентність*. Вивчення лінгвокультури спрямоване на усвідомлення мови як національно-культурного феномену, розширення знань про взаємозв’язок розвитку мови, історії та культури народу, вдосконалення етикетних норм мовленнєвого спілкування, пізнання самотньої культури українського народу, його ментальності, в «діалозі» з іншими культурами. Через емоційне переживання, пізнання моральних норм і культурних цінностей школярі готуються до подальшого самостійного спілкування з мистецтвом слова, до міжкультурного діалогу, так відбувається їх індивідуально-творчий саморозвиток.

Зміст навчального матеріалу програми структурується з урахуванням тісно взаємопов’язаних лінгвістичної, мовної, мовленнєвої (комунікативної), соціокультурної, діяльнісної (стратегічної) ліній.

Лінгвістична змістова лінія спрямована на формування і розвиток мовно-мислительних здібностей та умінь учнів поглиблено опрацьовувати теоретичні питання мовної структури, на використання творчого доробку учених-лінгвістів, діячів культури та представлення їх як зразкових (еталонних і елітарних) мовних особистостей; на вироблення умінь аналізувати мову фольклорних і художніх творів, літературознавчих, історичних, географічних та інших текстів, виконувати завдання на мовне вправління, творчі завдання; на ознайомлення з методикою науково-дослідницької роботи із етнолінгвістики, лінгвокультурології, мовного родинознавства, лінгвокраєзнавства.

Мовна змістова лінія представляє собою системний виклад сучасної української літературної мови з урахуванням внутрішньорівневих, міжрівневих і міжпредметних зв’язків. Провідними у вивченні мають бути *семантичний і функціональний* аспекти, що передбачають посилення уваги до значення і функцій мовних одиниць. Зокрема синтаксис повторюється на морфологічній основі; цілісність і системність знань і вмінь з пунктуації забезпечується широким зверненням до тексту, увагою до авторської пунктуації, складних випадків застосування пунктуаційних правил.

Мовленнєва (комунікативна) змістова лінія спрямована на формування і розвиток мовленнєво-мислительних здібностей та умінь: формування умінь переконувати, спростовувати чужі аргументи, обґрунтовувати власну позицію з наведенням системи аргументів; відповідно до поставленої мети здійснювати цілеспрямований пошук інформації у джерелах різного типу і критично оцінювати її достовірність; робити висновки з прочитаного або почутого; аналізувати мову окремих персонажів, промови визначних діячів минулого і сучасності, особливості мови інформаційних відеороликів та відеосюжетів; володіти основними видами публічних виступів (висловлювання, монолог, дискусія, полеміка, дебати), редагувати текстові зразки, конструювати виступи, діалоги і полілоги, готовності розв'язувати проблеми особистісного і суспільного характеру.

Соціокультурна змістова лінія є інтегративною, реалізується в системі навчальних тем з етно-, соціолінгвістики, лінгвокультурології, лінгвокраєзнавства, текстів і усних висловлювань, які віддзеркалюють національну культуру українського народу та подають кращі зразки світової культури, посилення, зосереджують увагу на громадянському і патріотичному вихованні, цінностях і нормах соціальної поведінки; формуванні відповідальності за свої вчинки і міжособистісні стосунки. Провідним постає розвиток духовної сфери особистості, зокрема виховання патріотизму, моральних переконань, активізація пізнавальної діяльності учнів, відчуття прекрасного, збагачення словникового запасу, формування особистісних переконань, вигранення власного духовного світу. Соціокультурна змістова лінія спрямовується на формування умінь виконувати історико-культурологічні коментарі до національно-культурних лексем, проводити етно-, соціолінгвістичне дослідження, укладати етнолінгвістичні альбоми етнографічних районів України; вчити вилучати соціокультурну інформацію з різних джерел, опанувати різні способи збору, узагальнення, систематизування лінгвокультурної інформації, готувати тематичні екскурсії, зустрічі, олімпіади, вікторини, ігри, конкурси, укладати тематичний словник-тезаурус.

Діяльнісна (стратегічна) змістова лінія за Державним стандартом реалізується паралельно у мовленнєвій (комунікативній) і соціокультурній змістових лініях, збагачується за рахунок прагматичної лінгвістики. Змістова лінія спрямована на опанування стратегіями, що визначають мовленнєву діяльність, соціально-комунікативну поведінку учнів, спрямовані на розв'язання життєвих проблем, на формування умінь виконувати завдання на мовне вправління (різноманітні вправи, тести, написання статей, складання конспектів, анотацій, рецензій на усні й письмові тексти, інтерв'ю, нарисів, резюме, участь у мовних іграх, конструювання лінгвістичних завдань тощо); творчі завдання (написання творів-описів, творів-міркувань, творів-медитацій, есе, переказів з творчим завданням; моделювати ситуації; виконувати проблемно-пошукові завдання; брати участь у роботі у групах, у парах; складати освітні проекти різної тематики, що продукуються із застосуванням групових форм навчання; виконувати усні / письмові презентації в рамках дослідницьких проектів; здійснювати самостійну пошукову роботу на основі філологічних та методичних журналів, масмедіа, філологічних, лінгвістичних Інтернет-сайтів, електронних словників,

довідників, Web-сторінок, блогів мовознавців й укласти власну електронну бібліотеку; брати участь в учнівських конференціях, прес-конференціях, Інтернет-конференціях, дискусіях, дебатах, конкурсах, волонтерських, громадських заходах, організації свят рідної мови, мовних вікторин, у роботі наукових гуртків та проблемних груп філологічного профілю, готувати дидактичні матеріали за дорученням учителя, надавати мовну консультативну допомогу учням середніх класів. Учням пропонуються завдання творчого характеру для самоаналізу і самооцінювання, а також для підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання з української мови. З метою виконання пошуково-дослідницьких, творчих завдань учень поетапно планує, а потім здійснює, корегує, конкретизує, моделює, прогнозує власну діяльність, добирає переконливі аргументи чи спростовує наявні для доведення власної думки, уміє застосовувати набуті вміння в різних життєвих і навчальних ситуаціях спілкування, доцільно користується комунікативними стратегіями та стратегіями співпраці.

Навчання української мови забезпечує реалізацію як внутрішньопредметних (міжрівневих), так і міжпредметних зв'язків, створює передумови для усвідомлення художньої літератури як мистецтва слова, закладає основи, важливі для опанування іноземних мов та інших шкільних предметів гуманітарного та негуманітарного циклу. Важливою складовою шкільного курсу є різні види лінгвістичного, філологічного аналізів тексту. Профільного вивчення української мови є різні види філологічного, лінгвістичного аналізу.

Принципи навчання української мови

Основними принципами навчання української мови є *загальнодидактичні* (науковості, систематичності й послідовності, наступності, зв'язку теорії з практикою, інтеграції традиційних та інноваційних технологій навчання і виховання; доступності, наочності, проблемності, свідомості, особистісної орієнтації, культуровідповідності, соціокультурний, креативності, активної пізнавальної діяльності, виховання на цінностях людини, цінностях держави, цінностях загальноетичних норм; соціального партнерства; неперервності; гуманізації, випереджувальності; мережевості; варіативності), *лінгвометодичні* (комунікативного навантаження мовних одиниць, вивчення мовних одиниць з опорою на текст, комунікативної доцільності, зв'язку теорії з комунікативною практикою, комунікативно-діяльнісний, інтеграції лінгвістичних понять, органічного поєднання навчання мови й мовлення, врахування поліфункціональності рідної мови, принцип текстотворчості (текстоцентризму), ситуативності мовлення).

Зокрема *принцип взаємозв'язку навчання, виховання і розвитку* орієнтований на забезпечення гармонійної реалізації основних загальноосвітніх функцій навчального предмета. Реалізація *принципу інтегративності* означає прагнення подати шкільний курс української мови у тісному зв'язку з іншими навчальними предметами (літературою, іноземною мовою, історією). *Принцип особистісної орієнтації* навчання визнає цінність учнівської особистості, вияв і розвиток її здібностей, забезпечення вчителем оптимальних умов для різнобічного мовленнєвого розвитку

кожного учня, врахування його індивідуальних особливостей, пізнавальних потреб, інтересів, прагнень, заохочення до самостійності у вивченні української мови, самопізнанні та саморозвитку. В основу *принципу культуровідповідності* покладена концепція про спорідненість особистості з історією і культурою власного народу (не зрікатися рідної мови і культури), вплив культурних цінностей на формування особистості; *принципу соціального партнерства* – спілкування, взаємодія та співпраця між учителем, учнем і батьками.

Соціокультурний принцип передбачає опанування мови як національно-культурного феномену, що відображає духовно-моральний досвід народу, зв'язки української мови з національними традиціями українського народу, усвідомлення учнями краси, виразності й естетичних можливостей рідного слова; *принцип демократизації, гуманізації* навчання мови полягає у здійсненні співпраці вчителя й учня з метою досягнення освітньої мети, створення умов для творчого розвитку й учнів, і педагогів в атмосфері співтворчості; *принцип креативності* виявляється у здатності до творчості, розвитку творчих здібностей особистості у процесі опанування української мови як системи і засобу комунікації; *комунікативно-діяльнісний принцип* спрямований на опанування мови як засобу спілкування у процесі взаємопов'язаного і цілеспрямованого вдосконалення аудіювання, читання, говоріння та письма; *принцип інтеграції лінгвістичних понять*, що виникають на зв'язках мовних одиниць різних рівнів (звук – слово – словоформа – образ);

Принцип органічного поєднання навчання мови й мовлення як засобу і способу мовленнєвої діяльності, її змісту і форм означає, що вивчення мови є не тільки метою, а й засобом досягнення основної освітньої мети; *принцип урахування поліфункціональності рідної мови* за умови вмілого його використання засвідчує й реалізує невичерпні потенційні освітні можливості української мови; *принцип практичної спрямованості навчання* реалізується в різнобічному і систематичному збагаченні мовлення учнів лексичними, фразеологічними, граматичними, стилістичними виражальними засобами мови; *принцип текстотворчості (текстоцентризму)* передбачає вивчення мовних одиниць на текстовій основі, засвоєння учнями мовних знань і формування компетентностей на основі текстів різних стилів, типів і жанрів мовлення, формування вмінь сприймати, відтворювати чужі і створювати власні висловлювання тощо.

Рівні оцінювання учнів

«Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання» пропонують здійснювати оцінювання учнів для аналізу індивідуального прогресу за такими рівнями: *інтродуктивний* (відкриття мови, введення), *середній* (або «виживання»), *рубіжний, просунутий, автономний* (або рівень ефективної операційної компетенції), *рівень глобального володіння мовою*.

Вважаємо, що в початковій і середній ланках загальноосвітньої школи нижчі рівні володіння мовою (*інтродуктивний, середній, рубіжний*) уже сформовані. Отже, шкалу оцінювання у профільних старших класах почнемо з рубіжного рівня (*9 клас*) до рівня незалежного користувача (*10 клас*). Умовна назва «*незалежний користувач*» означає, що учень уже володіє адекватною мовною реакцією в поточних

ситуаціях, він не є скутим у виборі мовних норм, але його операційна компетентність ще обмежена.

Завдання навчання української мови – досягти того, щоб учень ефективно володів мовою, тобто досягти ефективної компетентності (адекватної операційної компетентності), або автономного рівня (*11 клас*). Операційна компетентність такого користувача вже є адекватною, тобто учень адекватно добирає мовні засоби. Цей автономний рівень бажаний для більш складних видів роботи і навчальних завдань.

Опис змісту рівнів дає уявлення про те, які вимоги ставляться до учнів 10-11 класів (філологічний напрям, профіль – українська філологія) і яким має бути мовлення зразкового учня профільної школи. Самооцінка учнів виражається своєрідними виразами-формулами: я це можу зробити, виконую, знаю, розумію, усвідомлюю тощо. Задана планка компетентностей (своєрідна матриця), зафіксовані вимоги до рівнів володіння мовою (тобто рівні вимірювання) є ідеальним варіантом, бо не кожний учень досягне таких компетентностей. Але ж зразок має бути, і кращі учні повинні досягти найвищого рівня або рівня компетентного користувача (*11 клас*). Ураховуючи тенденцію зростання вимог комунікативного соціуму до культури мовлення, можна вважати, що рівень компетентного користувача (*11 клас*) стане не тільки актуальним, а й популярним серед учнівської молоді.

Рівні оцінювання (самооцінювання) учнів

Рівні володіння усним мовленням (шкала самооцінювання)

Аудіювання

10 клас - рівень незалежного користувача

Учень розуміє значні за обсягом висловлювання лекції, стежить за складною аргументацією на знайомі теми, розуміє більшість теле- і радіоовин, програми про поточні події, більшість фільмів літературною мовою.

11 клас - рівень компетентного (автономного) користувача

Учень розуміє довготривале мовлення, навіть не досить чітко структуроване або в якому зв'язність прихована й не виражена експліцитно, розуміє програми телебачення і фільми без надмірних зусиль.

Читання

10 клас - рівень незалежного користувача

Учень читає статті та повідомлення із сучасних проблем, автори яких займають особливу позицію або мають особливе бачення, здатний осмислювати сучасну прозу, поезію, драму.

11 клас - рівень компетентного (автономного) користувача

Учень читає і розуміє великі за обсягом складні документальні й літературні тексти, спеціалізовані статті, оцінює особливості їх стилю, розуміє і володіє практично всіма формами писемного мовлення, в тому числі абстрактними, розуміє складні у структурному чи лінгвістичному плані тексти, зокрема такі, як підручники, спеціалізовані статті, літературні праці.

Діалогічне мовлення

10 клас - рівень незалежного користувача

Учень достатньо невимушено бере активну участь у діалозі, дискусії, дебатах, аргументуючи свої судження.

11 клас – рівень компетентного (автономного) користувача

Учень чітко й лаконічно формулює думку, аргументує її, невимушено спілкується зі своїми співрозмовниками, бере участь у розмові чи дискусії, вільно застосовуючи ідіоматичні звороти та розмовні слова і вирази, розрізняючи найтонші відтінки смислу.

Монологічне мовлення

10 клас - рівень незалежного користувача

Учень вільно висловлюється стосовно широкого кола питань, аргументуючи власну думку.

11 клас – рівень компетентного (автономного) користувача

Учень вільно висловлюється українською мовою стосовно складних тем, складає монологічне висловлювання в певному стилі, дає вичерпні відповіді на поставлені запитання, аргументує власну думку, робить логічні висновки й узагальнення.

Якісні аспекти усного мовлення

Діапазон

10 клас - рівень незалежного користувача

Учень вільно володіє українською мовою, робить точні описи, зв'язно висловлюється на найбільш загальні теми, використовуючи при цьому складні мовленнєві звороти.

11 клас - рівень компетентного (автономного) користувача

Учень демонструє високу гнучкість мовлення, формулюючи думки з використанням різноманітних мовленнєвих засобів з метою передачі найтонших відтінків значень, виділення, диференціації та усунення двозначності, застосовує великий набір ідіоматичних виразів, формулює чіткі висловлювання в певному стилі на різні (загальні, професійні або побутові) теми.

Правильність

10 клас - рівень незалежного користувача

Учень демонструє високий ступінь граматичного контролю, не робить помилок, які приводять до непорозуміння, і може самостійно виправити більшість своїх помилок.

11 клас - рівень компетентного (автономного) користувача

Учень систематично підтримує високий рівень граматичної правильності; різні за типами помилки допускає рідко; в основному самостійно виправляє помилки, здійснює постійний граматичний контроль складного мовлення.

Швидкість

10 клас - рівень незалежного користувача

Учень продукує мовленнєві відрізки в досить швидкому темпі, при цьому довгих пауз у мовленні небагато.

11 клас - рівень компетентного (автономного) користувача

Учень висловлюється українською мовою спонтанно і поширено, з природною

розмовною швидкістю, попереджує й легко усуває будь-які труднощі так, що співрозмовник цього не помічає.

Взаємодія

10 клас - рівень незалежного користувача

Учень може починати бесіду, висловлюватися належно, закінчувати бесіду, коли це потрібно, хоча не завжди може це робити вдало; підтримує дискусію на знайомі теми, залучаючи до неї інших співрозмовників.

11 клас - рівень компетентного (автономного) користувача

Учень може вибрати потрібну фразу з наявних для власної репліки, щоб підтримати розмову і вправно донести смисл свого висловлювання на рівні з іншими співрозмовниками; легко і вправно здійснює спілкування, добираючи й застосовуючи невербальні та інтонаційні засоби; може брати участь у дискусії, компетентно підтримуючи розмову.

Зв'язність

10 клас - рівень незалежного користувача

Учень може використовувати обмежену кількість схем зв'язку, його висловлювання носять точний, зв'язний характер, навіть якщо в ньому трапляються деякі «стрибки» під час тривалого говоріння.

11 клас - рівень компетентного (автономного) користувача

Учень може продукувати чітке, вільне, зв'язне висловлювання, застосовуючи доречні різноманітні структури й широкий набір засобів зв'язку.

Писемне мовлення (письмо)

10 клас - рівень незалежного користувача

Учень може написати чіткий, детальний текст на широке коло тем, пов'язаних із власними інтересами, есе чи доповідь, лист, узагальнюючи інформацію або наводячи відповідні аргументи, наголошуючи на особистому ставленні до подій.

11 клас - рівень компетентного (автономного) користувача

Учень може виражати думки у формі чіткого, добре структурованого тексту, висловлюючись досить поширено, у формі листа, твору або доповіді на складні теми, підкреслюючи те, що здається найважливішим відповідно до уявного читача.

Учень може легко написати чіткий, послідовний текст у певному стилі, складні листи, доповіді і статті, представляючи проблему (предмет розгляду) за допомогою ефективної логічної структури, що дозволяє адресату виділити й запам'ятати значущі пункти. Може писати резюме та огляди професійних або літературних праць на власні літературні твори.

Рекомендації щодо роботи з програмою

10 клас. До нормативного шкільного курсу вводимо навчальний матеріал з комунікативної, перцептивної лінгвістики, соціо-, прагма-, етнолінгвістики, лінгвокультурології, культури мовлення.

Мета і завдання навчання української мови:

- **формування** усвідомленого ставлення до української мови як інтелектуальної, духовної, моральної і культурної цінності, потреби досконало володіти нею в усіх

сферах суспільного життя, подальший розвиток і удосконалення здатності до мовленнєвої взаємодії і соціальної адаптації, готовності до адекватного вибору й отримання професійної гуманітарної (філологічної) освіти;

- систематизація і поглиблення знань про українську мову як багатофункціональну мовну систему, мовну норму, її функції, сучасні тенденції в розвитку норм української літературної мови, знань і вмінь з культури мовлення;

- **оволодіння уміннями** сприймати, аналізувати, зіставляти мовні явища і факти, коментувати, критично оцінювати їх під кутом зору нормативності, відповідності сфері й мовленнєвої ситуації, достовірності; **розмежовувати** варіанти норм і мовленнєві порушення; моделювати мовленнєву поведінку відповідно до завдань мовленнєвого спілкування; підвищення рівня мовленнєвої культури, орфографічної та пунктуаційної грамотності;

- **оволодіння** різноманітними стратегіями і тактиками ефективної комунікації, що відповідає досвіду, інтересам, психологічним особливостям учнів, для досягнення життєвих цілей; генерування вартісних зразків власної мовленнєвої творчості, **виховання** потреби самоосвіти, удосконалення навичок самоконтролю, особистісно-мовленнєвої діяльності;

- розкриття стилістичних ресурсів одиниць фонетичного, лексичного, фразеологічного, словотворчого, морфологічного рівнів мовної системи та їх виражальних засобів; формування стійких ритмомелодійних умінь і навичок;

- ознайомлення зі стилістичною системою сучасної української літературної мови, поняттями «стилі», «стилістичні засоби (фонетична, лексична, морфологічна стилістика)», «функціональні стилі», «експресивні стилі», «індивідуальні стилі», «стилістичні ресурси», «стилістичні прийоми організації мовних засобів»;

- поглиблення поняття «текст», удосконалення навичок побудови текстів різних стилів і жанрів;

- опанування виражальних засобів розмовного, наукового стилів мовлення;

- формування умінь проводити дослідницьку роботу з мовознавства, працювати з довідковою літературою, збирати лінгвокраєзнавчий матеріал;

- повторення, систематизація, поглиблення знань крізь призму практичної та функціональної стилістики.

На рівні незалежного користувача (10 клас) учень стежить за складною аргументацією на знайомі теми, може розуміти об'ємні висловлювання, більшість теле- і радіоновин і програм про поточні події, більшість фільмів українською літературною мовою; читати статті та повідомлення. Здатний брати участь у діалозі, дискусії, дебатах, викладаючи й захищаючи свої погляди; чітко, детально висловлюватися з широкого кола питань, що стосуються сфери власних інтересів. Учень володіє мовою достатньо для того, щоб робити точні описи, висловлюватися на найбільш загальні теми без надто помітних пошуків слів і використовувати з цією метою деякі складні мовленнєві звороти. Він показує відносно високий ступінь граматичного контролю; може самостійно виправити більшість своїх помилок, продукувати мовленнєві відрізки в досить швидкому темпі, написати чіткий, детальний текст (есе, доповідь, лист) з широкого кола тем, пов'язаних з власними інтересами.

11 клас. Основна мета навчання в цьому класі:

- формування в учнів загального уявлення про риторику як лінгвістичну науку і науку публіцистичного мовлення, мовні засоби монологічного, діалогічного, полілогічного мовлення;
- системне ознайомлення із поняттями «аргументація», «дискурс»;
- удосконалення умінь будувати комунікативно доцільне, змістовне, виразне висловлювання;
- поглиблення знань про мовну систему, систематизація і поглиблення знань про синтаксиспростих, складних речень, різні способи вираження чужого мовлення;
- формування умінь і навичок уживання різноманітних синтаксичних конструкцій у мовленні з урахуванням їх виражальних можливостей;
- опанування навчального матеріалу про офіційно-діловий, публіцистичний художній, епістолярний, конфесійний стилі мовлення, типологію текстів, стилі усного і писемного мовлення,
- оволодіння граматичною стилістикою, фігурами синтаксису, стилістичним аналізом тексту;
- формування умінь і навичок спілкування українською мовою у професійно-діловій сфері;
- формування культури ведення дебатів, дискусій, полеміки, диспутів тощо;
- дотримання правил спілкування і культури мовлення;
- розвиток і вдосконалення умінь і навичок сприймати почуте і прочитане, відтворювати і створювати усні й письмові висловлювання різних типів, стилів і жанрів, формування умінь і навичок роботи з тестами (текстом твору, переказу з творчим завданням);
- узагальнення і повторення складних тем з усіх розділів програмного курсу української мови через призму практичної та функціональної стилістики, підготовка до державної атестації та зовнішнього тестування.

На рівні компетентного (автономного) користувача (11 клас) учень може розуміти довготривале мовлення, навіть якщо воно не досить чітко структуроване, програми телебачення і фільми, складні документальні й літературні тексти, спеціалізовані статті, оцінюючи особливості їх стилю. Має добрий набір різноманітних мовленнєвих засобів, який дозволяє обирати формулювання для чітких висловлювань у певному стилі на широке коло загальних, академічних, професійних або побутових тем, постійно підтримує високий рівень граматичної правильності; в його мовленні помилки зустрічаються рідко. Легко і вправно здійснює інтеракцію, добираючи й застосовуючи невербальні та інтонаційні засоби. Може брати участь у дискусії українською мовою, писати листи, твори або доповіді на складні теми, підкреслюючи те, що здається найважливішим, відповідно до уявного читача. Може готувати резюме, здійснювати огляд професійних або літературних праць, писати українською мовою власні літературні твори.

На заняттях у профільних класах доцільно використовувати такі **форми і методи роботи з учнями**:

- настановні, оглядові, проблемні лекції, семінари-дискусії, колоквиуми;
- поглиблене опрацювання теоретичних питань мовної структури (реферати, наукові доповіді);
- самостійне вивчення навчальної літератури, робота з довідниковими

джерелами, в т. ч. лінгвістичними, філологічними Інтернет-ресурсами;

- вивчення творчого доробку вчених-лінгвістів, представлення їх як еталонних мовних особистостей;

- завдання на мовне вправління (різноманітні вправи, тести, написання статей, складання конспектів, анотацій, рецензій на усні й письмові тексти, інтерв'ю, нарисів, резюме, участь у мовних іграх, конструювання лінгвістичних завдань тощо);

- завдання дослідницького характеру, зорієнтованих на евристичний пошук і критичне мислення, завдання, спрямовані на розвиток комунікативно-мовленнєвих умінь учнівського самоконтролю, творчі завдання (написання творів-описів, творів-міркувань, творів-медитацій, есе, розповідей різного типу, переказів з творчим завданням, аналіз промов визначних діячів минулого і сучасності, проведення корекції та редагування текстових зразків, трансформації тексту, конструювання діалогів і полілогів, дискусій, дебатів, підготовка електронних газет, творчих робіт тощо);

- моделювання ситуацій конструктивного розв'язання конфліктів, досягнення консенсусу, виконання завдань на формування здатності школярів досягати успіху у спілкуванні, встановлення добropорядних стосунків з однолітками та дорослими;

- виконання проблемно-пошукових завдань (засвоєння системи термінів, проведення дослідження на основі шкільних підручників з різних навчальних предметів), інтерактивні та імітаційні ігри; тренінги розвитку; робота в групах, у парах; складання проєктів різної тематики, що продукуються із застосуванням групових форм навчання;

- організація самостійної роботи учнів над аналізом української мови фольклорних і художніх творів, літературознавчих, історичних, географічних та інших текстів, соціальних відеороликів, відеосюжетів, статей у фахових журналах, передач радіо і телебачення з погляду експресивності і стилістичної забарвленості;

- підготовка повідомлень, доповідей на лінгвістичні, морально-етичні, суспільні теми, виступів у науковому стилі та їх оцінкою;

- створення колективних соціальних, творчих, волонтерських проєктів, широке застосування інтерактивних методів навчання, оптимальне поєднання фронтальної, групової, індивідуальної форм організації, розігрування діалогів на основі вивчених творів;

- участь у відеоконференціях, предметних олімпіадах, круглих столах.

Вимоги до рівня підготовки випускників

Учні повинні знати /розуміти:

- природу і функції мови; основні відомості про лінгвістику як науку, форми існування української національної мови, літературну мову; системну будову мови, граматичні значення, форми, категорії, взаємозв'язок мовних рівнів і одиниць; будову тексту, його ознаки;

- поняття мовної норми, її різновиди (орфоепічні, лексичні, фразеологічні, словотвірні, морфологічні, синтаксичні, орфографічні, пунктуаційні), функції, сучасні тенденції розвитку, норми мовленнєвої поведінки в різних сферах і ситуаціях спілкування;

- основні аспекти культури мовлення; вимоги до усних і писемних текстів різних жанрів у навчально-науковій, соціально-культурній, розмовно-побутовій, офіційно-діловій сферах спілкування;

- вимоги до навчального матеріалу як основи теоретичних знань і системи практичних умінь і навичок у галузі української мови.

Учень повинен уміти:

- поглиблювати лінгвістичні знання з метою розширення лінгвістичного, філологічного, професійно орієнтованого кругозору, використовувати набуті знання і вміння у практичній діяльності та повсякденному житті;

- виробляти науковий погляд на мовні явища, пояснювати взаємозв'язок фактів мови та історії, мови і культури українського народу; виконувати порівняння й зіставлення, аналіз і синтез, узагальнення, абстрагування, класифікацію лінгвістичних одиниць і мовних фактів, оцінювати їх під кутом зору нормативності та вживання в мовленні;

- виконувати усі види мовного аналізу (фонетичний, лексичний, морфологічний, синтаксичний, орфографічний), лінгвістичний аналіз навчально-наукових, ділових, публіцистичних, розмовних, художніх текстів; тестові завдання різної форми та різного ступеня складності;

- розвивати природне мовне чуття і здатність спиратися на нього у процесі мовного аналізу; використовувати ефективні прийоми, які активізують мовну інтуїцію, що виражається у здатності усвідомлювати мовні значення в різних виявах, оперувати абстрактними категоріями;

- продукувати усні і писемні монологічні та діалогічні висловлювання (тексти) різних типів і жанрів, у тому числі тексти, які сприяють гармонізації психоемоційного стану, містять моделі досягнення свободи особистості, соціальної захищеності, сімейного щастя, кар'єрного зростання та ін., оцінювати, редагувати їх під кутом зору мовно-стилістичного оформлення, ефективності досягнення поставленої комунікативної мети;

- користуватися всіма видами мовленнєвої діяльності, основами культури усного і писемного мовлення, розмежовувати варіанти норм і порушення мовної норми; використовувати у практиці мовленнєвого спілкування основні орфоепічні, лексичні, фразеологічні, словотвірні, морфологічні, синтаксичні, орфографічні, пунктуаційні норми сучасної української мови;

- дотримуватися норм мовленнєвої поведінки в різних сферах і ситуаціях спілкування, в т. ч. при обговоренні дискусійних проблем, аргументовано й переконливо висловлювати свої думки, почуття, погляди в різних комунікативних ситуаціях, тлумачити поняття, факти, (через слухання, говоріння, читання, письмо, застосування мультимедійних засобів), дискутувати, використовуючи різні способи аргументації та ілюстрування прикладами, вести конструктивний діалог зі співрозмовниками, дотримуючись правил мовленнєвого етикету та етичних норм;

- володіти різноманітними стратегіями і тактиками ефективної комунікації, що відповідають досвіду, інтересам, психологічним особливостям, для досягнення життєвих цілей; уміньми сприймати, аналізувати, зіставляти мовні явища і факти, коментувати, критично оцінювати їх під кутом зору нормативності, відповідності

сфері й ситуації спілкування, достовірності; розмежовувати варіанти норм і мовленнєві порушення;

- удосконалювати здатність до самоосвіти, саморозвитку завдяки спостереженню за власним мовленням, розвивати інтелектуальні й творчі здібності, навички використання мови для самореалізації та самовираження в різних галузях людської діяльності; здійснювати самоконтроль, самооцінку, самокорекцію;

- володіти різними видами читання з метою загального орієнтування, набуття інформації; естетичного задоволення, використовувати їх залежно від комунікативного завдання і характеру тексту;

- володіти прийомами роботи з навчальною, науковою та довідниковою літературою різних жанрів, словниками, енциклопедіями, іншими інформаційними джерелами, включаючи засоби мас-медіа та ресурси Інтернету, сприймати, розуміти, систематизувати, перетворювати, використовувати інформацію з різних джерел, у т.ч. довідкової інформації (словники, енциклопедії, онлайн-ресурси тощо); володіти основними способами (прийомами) інформаційної переробки усного й писемного тексту;

- удосконалювати комунікативні здібності, розвивати готовність до мовленнєвої взаємодії, міжособистісного та міжкультурного спілкування та співпраці.

- генерувати нові ідеї й ініціативи та втілювати їх у життя з метою підвищення як власного соціального статусу та добробуту, так і розвитку суспільства і держави; конструктивно спілкуватися в колективі, проявляти лідерські якості; реагувати мовними засобами на спектр соціальних і культурних явищ, попереджувати і розв'язувати конфлікти, досягати компромісів; конструктивно керувати емоціями; адаптовуватися до нових умов, вирішувати нестандартні завдання; працювати в групі, в команді.

10 клас

Профіль – українська філологія

(140 год, 4 год на тиждень)

Мовна, лінгвістична змістові лінії

Зміст навчального матеріалу	Навчальні досягнення учня
Мова як суспільне явище. Українська мова в Україні (2 год). Мова як знакова система і суспільне явище. Мова і держава. Українське законодавство про мову. Мовна ситуація в державі. Мовні обов'язки громадян. «Мовний	Учень (учениця): <i>аналізує</i> функції, які виконує мова в суспільстві; <i>усвідомлює</i> мовні обов'язки громадян; <i>аргументовано доводить</i> залежність розвитку і функціонування мови від стану розвитку і функціонування суспільства;

<p>суржик», його причини. Проблеми екології української мови.</p> <p>Українська мова як одна з індоєвропейських мов. Українська мова в колі слов'янських мов. Ознаки самобутності української мови.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i></p> <p>Культура усного і писемного мовлення, питання культури мовлення в оцінці видатних громадських діячів, учених, письменників. Поняття про колорит мовлення: урочисте, ввічливе, офіційне, інтимно-ласкаве, фамільярне, гумористичне, сатиричне мовлення. Словник-довідник з культури української мови.</p>	<p><i>характеризує</i> ознаки самобутності української мови; <i>наводить приклади</i> спільного і відмінного в українській та інших мовах;</p> <p><i>пояснює</i> причини «мовного суржику», адекватно <i>оцінює</i> мовну ситуацію в державі; <i>знає й аналізує</i> вислови про мову відомих наукових, громадських та літературних діячів;</p> <p><i>бере активну участь</i> у проведенні мовознавчих дискусій, дебатів;</p> <p><i>називає</i> основні комунікативні ознаки культури мовлення,</p> <p><i>розрізняє</i> урочисте, ввічливе, офіційне, інтимно-ласкаве, фамільярне, гумористичне, сатиричне мовлення,</p> <p><i>уміє доречно використовувати</i> ці види мовлення;</p> <p><i>здійснює</i> пошукове дослідження за допомогою довідників та мережі Інтернет.</p>
<p>З історії розвитку української мови (4 год).</p> <p>Основні етапи формування і розвитку української національної мови.</p> <p>Поява писемності у східних слов'ян. Створення слов'янського алфавіту. Роль Кирила і Мефодія у становленні слов'янської писемності. Кирилиця як основа для розвитку слов'янських систем письма. Види письма в період Київської Русі.</p> <p>Короткі відомості з історії української писемності. «Граматики словенська» Мелетія Смотрицького (1619). Перша рукописна грамика української мови Івана Ужєвича (1643 р.).</p> <p>Особливості розвитку української мови на сучасному етапі.</p>	<p>Учень (учениця):</p> <p><i>визначає</i> етапи формування і розвитку української національної мови;</p> <p><i>розрізняє</i> види письма: устав, на півустав, скоропис;</p> <p><i>аналізує</i> особливості розвитку української мови на сучасному етапі;</p>
<p>Міжпредметні зв'язки</p> <p>Українське законодавство про мову (суспільствознавство, право). Поява писемності у східних слов'ян (історія).</p>	
<p>Сучасна українська мова як вища форма існування</p>	<p>Учень (учениця):</p>

<p>національної мови (4 год.) Форми існування мови (загальнонародна мова, літературна мова, просторіччя, діалект, професійні різновиди, жаргон, аргю).</p> <p>Писемна і усна форми літературної мови. Діалекти як історична база літературних мов. Територіальні і соціальні діалекти. Мова міста. Мова села.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i> Поняття про стилістичну систему української мови (стилі, підстилі, стилістичні засоби, способи і прийоми організації стилістичних засобів у тексті).</p>	<p><i>пояснює</i> особливості української літературної мови як вищої форми існування національної мови; <i>розрізняє</i> форми існування української мови; <i>характеризує</i> стилістичні особливості просторіччя, професійних різновидів, територіальних та соціальних діалектів; <i>виконує</i> пошукову роботу з лінгвокраєзнавства.</p>
<p>Узагальнення і систематизація найважливіших відомостей з орфоепії, фонетики, лексикології, фразеології, будови слова, словотвору, морфології, стилістики Фонетика української літературної мови як учення про її звукову систему (8 год.)</p> <p>Місце фонетики та орфоепіїв системі мови. З історії української фонетики.</p> <p>Класифікація голосних і приголосних звуків. Звук мовлення і фонема. Інваріант, позиційний варіант фонем.</p> <p>Зміни голосних ф приголосних у мовному потоці. Асимілятивні, дисимілятивні процеси, подовження, спрощення у групах приголосних. Відбиття цих явищ на письмі. Приставні приголосні. Метатеза.</p> <p>Основні історичні чергування приголосних звуків при словозміні і словотворенні. Чергування [o] та [e] з [i]. Чергування [o] і [e] з нулем звука. Чергування [o] з [e] після [ж], [ч], [ш],</p>	<p>Учень (учениця)</p> <p><i>класифікує</i> голосні і приголосні звуки; <i>уміє знаходити і характеризувати</i> зміни звуків у мовному потоці, при словозміні і словотворенні; <i>визначає</i> стилістичні засоби фонетики у текстах ; <i>складає</i> лінгвістичне повідомлення з фонетики; <i>доречно використовує</i> засоби милозвучності в мовленні; <i>користуючись</i> тлумачним словником, <i>добирає</i> слова, звукове оформлення яких увиразнює лексичне значення; <i>здійснює</i> аудіозапис власного мовлення й аналізує його; <i>виконує</i> дослідницьку роботу на тему «Експресивні можливості звуків української мови»; <i>виконує</i> тест на повторення навчального</p>

<p>[дж], та [й]. Чергування [г], [к], [х] із [ж], [ч], [ш] та [з], [ц], [с]. Основні випадки чергування у – в, і – й, з – із – зі (зо). <i>Стилістика і культура мовлення</i> Стилістичні засоби фонетики. Милозвучність української мови. Правильна артикуляція і дикція. Експресивні можливості звуків української мови. Звукопис. Ритмомелодика живого мовлення, художнього мовлення. Використання орфоепічного словника.</p>	<p>матеріалу з фонетики.</p>
<p>Міжпредметні зв'язки Мовний апарат (<i>біологія</i>). Фонетична анафора та епіфора; асонанс та алітерація; римованість слів (<i>література</i>)</p>	
<p>Українська орфоепія як учення про систему загальноприйнятих правил української літературної вимови (4 год.) Основні норми сучасної літературної вимови. Особливості вимови голосних, деяких приголосних звуків та їх сполучень (гортанного і проривного звуків [г] і [ґ], сонорних, [дж], [дз], шиплячих [ж], [ч], [ш], задньоязикових [ґ], [к], [х], груп приголосних (уподібнення, спрощення), м'яких і пом'якшених, а також подовжених приголосних). Повноголосся як одна ізосновних характеристик української вимови. Вимова слів з апострофом. Соціолінгвістичні фактори, що впливають на вимову людини. Основні джерела нормативного мовлення. Мова масмедіа. Сценічна мова. Особливості вимови імен та по батькові. Інтонаційні особливості українського мовлення. Наголос в українській мові, його види, роль у</p>	<p>Учень</p> <p><i>дотримується</i> норм літературної вимови звуків в українських і запозичених словах; правильно наголошує слова, при потребі <i>використовує</i> орфоепічний словник; <i>виявляє й виправляє</i> орфоепічні помилки; <i>аналізує</i> еталонні зразки усного мовлення з погляду дотримання орфоепічних норм, <i>помічає</i> вади усного мовлення (неправильна вимова звуків, редукація кінцевих звуків та ін.) та <i>виправляє їх</i>; <i>характеризує</i> мовлення масмедіа, власне мовлення, мовлення товаришів з метою виявлення орфоепічних відхилень; <i>перекладає</i> текст українською мовою, дотримуючись правил евфонічності; <i>виконує</i> тест на повторення навчального матеріалу з орфоепії.</p>

<p>розрізненні слів та їх форм. Паралельне наголошування. Семантико-граматична диференціація лексем за допомогою наголосу.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i></p> <p>Орфоепічна норма. Особливості використання орфоепічного словника.</p>	
<p>Українська графіка. Українська орфографія як учення про систему загальноприйнятих правил написання слів (8 год.)</p> <p>З історії становлення і розвитку української графіки й орфографії. Основні принципи української орфографії.</p> <p>Складні випадки уживання м'якого знака, апострофа.</p> <p>Вживання великої літери. Лапки у власних назвах.</p> <p>Написання складних слів разом, окремо, через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ.</p> <p>Складоподіл і правила переносу слів з рядка в рядок. Графічне скорочення слів. Правопис географічних назв. Написання слів іншомовного походження. Історичний коментар до різних мовних явищ.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i></p> <p>Основні орфографічні норми. Типові помилки, зумовлені відхиленням від орфографічної норми. Нововведення в українському правописі.</p> <p>Редагування тексту з орфографічними помилками.</p> <p>Використання орфографічного словника для перевірки написання слів та їх форм. Словник іншомовних слів.</p>	<p>Учень (учениця):</p> <p><i>уміє</i> знаходити орфограму, визначає її тип, принцип написання; правильно пише й вимовляє слова з цими орфограмами;</p> <p><i>усвідомлює</i> правила вживання великої літери, написання прізвищ та географічних назв, слів разом, окремо, через дефіс; слів іншомовного походження; правила переносу та географічного скорочення слів;</p> <p><i>з'ясовує</i> відмінність подовження приголосних і подвоєння букв;</p> <p><i>знаходить й усуває</i> допущені орфографічні помилки у словах, обґрунтовуючи їх написання правилами правопису;</p> <p><i>використовує</i> орфографічний словник для перевірки написання слів та їх форм;</p> <p>редагує текст з орфографічними помилками;</p> <p>при потребі доцільно <i>використовує</i> словник іншомовних слів;</p> <p><i>виконує</i> дослідницьку роботу з історії української графіки й орфографії;</p> <p><i>виконує</i> тест на повторення навчального матеріалу з орфографії.</p>
<p>Міжпредметні зв'язки</p>	

Становлення і розвиток української графіки. Становлення і розвиток української орфографії (історія, література).

Лексикологія української мови як учення про лексичний склад (10 год.)

Слово як основна одиниця мови. Слово і поняття. Системні відношення в лексиці української мови.

Семасіологія як учення про значення слів і виразів. Оцінні властивості слів на позначення слуху, зору, дотику.

Багатозначні й однозначні слова. Пряме і переносне значення. Омоніми, їх види: омоформи, омофони, омографи, міжмовні омоніми. Повні і неповні омоніми. Поняття про пароніми.

Синоніми, їх види, уживання. Синонімічний ряд. Антоніми, їх види, уживання.

Стилістика і культура мовлення

Лексичні норми. Уживання слова відповідно до його лексичного значення. Використання тлумачного словника.

Мовна надмірність (багатослів'я, плеоназм, тавтологія) і мовна недостатність. Словники синонімів, антонімів, омонімів, паронімів. Словник символів.

Лексика української мови за походженням. Власнеукраїнська лексика. Слова, успадковані з індоєвропейських та східнослов'янських мовних спільностей. Українізми в лексичному складі інших мов.

Запозичена лексика як джерело збагачення лексичного складу мови. Латинські і грецькі елементи у складі різних груп лексики. Причини і

Учень (учениця):

розрізняє однозначні та багатозначні слова;

визначає типи переносних значень, з'ясовує їх стильове забарвлення;

розпізнає слова-омоніми в контекстуальному оточенні; з'ясовує відмінність між омонімічним і багатозначним словом;

правильно *добирає* до слів синоніми й антоніми та доцільно *використовує* їх у мовленні, *уміє складати* синонімічний ряд;

знаходить і розпізнає тропи, багатозначні слова, синоніми, антоніми, *пояснює*, з якою метою вони вжиті в тексті, *визначає* їх роль та доречність використання в текстах різних стилів мовлення, користуючись при цьому тлумачними словниками, а також словниками синонімів і антонімів;

усуває лексичні помилки, викликані змішуванням різних видів омонімів, паронімів, користуючись при цьому відповідними словниками;

перекладає вирази українською мовою, уникаючи калькування;

розпізнає в тексті вияви мовної надмірності та мовної недостатності;

виконує тест на повторення навчального матеріалу.

Визначає ознаки власнеукраїнських слів, *характеризує* їх стилістичні функції в тексті;

Наводить приклади уживання українізмів в інших слов'янських мовах;

правильно і доцільно вживає в мовленні запозичені слова; *знаходить* у тексті слова іншомовного походження, *пояснює* їх значення

на основі словника іншомовних слів, доречно *використовує* їх у мовленні, *визначає*, які з них мають власне українські синоніми;

складає діалог, уживаючи слова іншомовного походження;

пояснює значення старослов'янізмів,

<p>джерела лексичних запозичень. Слова іншомовного походження та інтернаціоналізми у складі української мови. Нові іншомовні запозичення.</p> <p>Кальки. Варваризми.</p> <p>Старослов'янізми, їх ознаки, роль у розвитку української мови.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i></p> <p>Словник іншомовних слів. Правильне й доцільне використання власне українських слів, запозичених слів. Стилістична роль старослов'янізмів у мовленні. Словник омонімів, паронімів.</p>	<p>визначає, за допомогою яких лексичних засобів створюється їх урочисте, піднесене звучання; користуючись словником паронімів, пояснює значення близьких за звучанням слів;</p>
<p>Лексика української мови за сферою її використання, стилістичною диференціацією. Загальноживані слова. Лінгвокультура - слова з національно-культурним компонентом значення. Лексичне багатство діалектної лексики. Етнографізми. Топоніміка й ономастика у складі української лексики. Етимологія.</p> <p>Розмовна, просторічна, емоційно забарвлена лексика. Молодіжний сленг. Екзотизми. Пуризм.</p> <p>Наукова лексика. Філологічні, лінгвістичні, літературознавчі терміни. Канцеляризми. Штампи.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i></p> <p>Стилістичне використання діалектизмів, просторічної лексики, етнографізмів, жаргонізмів, арготизмів, вульгаризмів. Робота з діалектним словником. Стилістичне використання канцеляризмів, штампів. Причини</p>	<p><i>знаходить</i> у тексті слова з національно-культурним компонентом значення, діалектизми, <i>встановлює</i> вмотивованість їх уживання, <i>добирає</i> до діалектизмів літературні відповідники; <i>збагачує</i> словниковий запас шляхом дослідження місцевого матеріалу; <i>виконує</i> короткий опис говірки рідного населеного пункту, <i>з'ясовує</i>, у мовному просторі якого діалекту знаходиться рідний населений пункт, <i>розширює</i> знання про історію рідного краю та родинні виховні традиції; <i>прослуховує</i> аудіозаписи текстів з різних говірок та аналізує їх; <i>знаходить</i> у тексті просторічну лексику, етнографізми, пояснює їх стилістичні можливості, <i>уміло й доцільно</i> використовує їх в усному і писемному мовленні; <i>виконує</i> лінгвокраєзнавчу роботу, <i>збирає</i> діалектну лексику, етнографізми, топоніми у власному населеному пункті, <i>готує</i> на цій основі коротке повідомлення, статтю до газети; <i>укладає</i> словнички діалектизмів, етнографізмів, лінгвістичних, літературознавчих термінів на основі тлумачного</p>

<p>порушень лексичних норм. Явище мовної інтерференції. Словник лінгвістичних термінів.</p> <p>Застарілі слова та їх різновиди. Архаїзми, історизми. Можливість відтворення духовної культури за архаїчною лексикою. Неологізми. Загальномовні та авторські неологізми.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i></p> <p>Стилістична роль архаїчної лексики. Реактивація (відновлення) пасивної лексики, повторна активація. Стилістичні функції неологізмів.</p>	<p>словника, словника діалектизмів, словника іншомовних слів, словника лінгвістичних термінів, етимологічного словника, пошукової роботи в рідному населеному пункті;</p> <p><i>обґрунтовує</i> доцільність і правильність уживання термінів; <i>використовує</i> у мовленні кліше і мовні штампи; <i>пояснює</i> причини порушень лексичних норм;</p> <p><i>пояснює</i> лексичне значення, стилістичну роль застарілих слів, неологізмів у художньому стилі, доцільність їх уживання; <i>усвідомлює</i> причини появи неологізмів, їх перехід до класу загальноновживаних слів; <i>уміє замінити</i> архаїзми відповідниками із сучасної української літературної мови;</p> <p><i>характеризує</i> особливості функціонування загальномовних неологізмів та їх стилістичне значення в публіцистичному, художньому стилях; <i>виконує</i> тест на повторення навчального матеріалу з лексикології.</p>
<p>Міжпредметні зв'язки</p> <p>Порівняння, епітет, метафора, синекдоха, персоніфікація, гіпербола, літота, алегорія (художня література). Говірка рідного села (історія). Діалектизми в художніх творах (література). Застаріла лексика в науковому і художньому стилях (історія, література). Інтернаціоналізми в науковому стилі (математика, біологія, фізика).</p>	
<p>Фразеологія як розділ мовознавства (6 год.)</p> <p>Фразеологічні одиниці української мови. Основні ознаки фразеологізмів. Джерела української фразеології. Національна специфіка української фразеології.</p> <p>Прислів'я і приказки, крилаті вислови. Стійкі народні порівняння. Побажання, приповідки, каламбури, їх оцінний зміст.</p> <p>Багатозначність, синонімія та антонімія фразеологізмів. Фразеологія власне українського походження. Фразеологізми з античної міфології. Фразеологія наукова, публіцистична, офіційно-ділова. Фразеологізми з</p>	<p>Учень (учениця):</p> <p><i>знаходить</i> у тексті і <i>пояснює</i> значення фразеологізмів, прислів'їв, приказок, крилатих висловів;</p> <p>комунікативно доречно і правильно <i>використовує</i> фразеологізми у мовленні з урахуванням їх стилістичних параметрів і контексту; використовуючи етикетні формули і фразеологізми, <i>складає</i> діалог;</p> <p><i>уміє</i> добирати фразеологічні синоніми, антоніми, розрізняє фразеологічні омоніми;</p> <p><i>визначає</i> можливі джерела походження фразеологізмів, <i>перекладає</i>;</p> <p><i>виконує</i> творчу роботу, <i>готує</i> повідомлення за результатами власного наукового (фразеологічного) пошуку;</p>

<p>професійної мови. <i>Стилістика і культура мовлення</i> Національно-мовний колорит фразеології. Уживання фразеології у різних стилях. Фразеологічні словники і довідники.</p>	<p><i>уміє працювати</i> із фразеологічними словниками і довідниками; <i>виконує</i> тест на повторення навчального матеріалу із фразеології.</p>
<p>Міжпредметні зв'язки Народнопоетичні фразеологізми. Фразеологізми у художніх творах (українська і зарубіжна література; історія України; всесвітня історія). Фразеологічні відповідники в різних мовах (іноземні мови).</p>	
<p>Українська лексикографія як розділ мовознавства про укладання словників (4 год.) Словники як відображення історії і культури українського народу. Загальні відомості про словники. Основні типи словників, особливості їх побудови. Енциклопедичні, лінгвістичні (одномовні, двомовні, перекладні) словники. Відмінність словникових статей у різних словниках. З історії лексикографії. Словник Лаврентія Зизанія (1596 р.), «Лексикон» Памво Беринди (1627 р.). Сучасні словники української мови. Українські електронні словники. <i>Стилістика і культура мовлення</i> Стилістичні засоби лексикографії.</p>	<p>Учень (учениця): <i>уміє</i> правильно і раціонально використовувати різні типи словників, у т.ч. електронні; <i>здійснює</i> пошукову дослідницьку роботу на основі різних типів словників, у т.ч. електронних; <i>укладає</i> короткі словнички (назви одягу, рослин, власних імен тощо).</p>
<p>Міжпредметні зв'язки Словники як відображення історії і культури українського народу (історія).</p>	
<p>Морфеміка і словотвір української мови як учення про будову і творення слів (8 год.) Морфемна і словотвірна структура слова. Основа похідна і непохідна. Твірна основа. Основні способи словотвору в сучасній українській мові: морфологічні й неморфологічні. Історичні зміни в морфемному складі слова. Етимологія як учення про походження слів. Словотвір іменників на позначення назв жителів певного населеного</p>	<p>Учень (учениця): <i>розрізняє</i> форми слова і спільнокореневі слова, правильно уживає їх у мовленні, <i>визначає</i> спосіб творення відомих слів; <i>виконує</i> морфемний і словотворчий аналіз слів; <i>читає і розшифровує</i> складноскорочені слова; <i>з'ясовує</i> етимологію деяких слів, використовуючи тлумачний та етимологічний словники, <i>аналізує</i> тексти художніх творів із зразками народної</p>

<p>о пункту. Творення присвійних прикметників. Творення прикметникових форм відрізнних географічних назв. Основні способи творення дієслів, прислівників. Складні, складноскорочені слова, способи їх творення та написання.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i></p> <p>Стилістичне використання засобів словотвору. Національно-специфічне вживання зменшено-пестливих форм. Особливості вживання осново- і словоскладання, аббревіатур, їх правильна вимова. Усунення помилок, пов'язаних із порушенням норм українського словотвору. Морфемний словник. Етимологічний словник.</p>	<p>етимології;</p> <p><i>пише</i> твір-мініатюру, роздум-спростування, творчу роботу, використовуючи слова різних способів творення;</p> <p><i>розрізняє</i> стилістичне забарвлення словотворчих засобів мови, словотворчі синоніми, <i>визначає</i> їх стилістичну функцію;</p> <p><i>з'ясовує</i> сутність національно-специфічного вживання зменшено-пестливих форм;</p> <p>правильно <i>утворює</i> присвійні прикметники, прикметникові форми від різних географічних назв;</p> <p><i>характеризує</i> сучасні тенденції словотвірних норм;</p> <p><i>визначає</i> стилістичні функції афіксів української мови в текстах масмедіа;</p> <p>доцільно <i>використовує</i> морфемний, словотворчий та етимологічний словники;</p> <p><i>виконує</i> тест на повторення навчального матеріалу з морфеміки та словотвору.</p>
--	--

Міжпредметні зв'язки

Абревіатури в художньому і науковому стилях (література, історія).

<p>Українська морфологія як розділ мовознавства про частини мови (30 год).</p> <p>Граматичні категорії, граматичні значення і граматичні форми. Основні способи вираження граматичних значень.</p> <p>Основні поняття морфології. Словозміна. Парадигма. Словоформа. Повнозначні та службові частини мови. Вигуки і модальні слова. Взаємоперехід частин мови. З історії вивчення частин мови.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i></p> <p>Морфологічні засоби виразності мови. Морфологічні норми.</p> <p>Самостійні частини мови</p> <p>Іменник як частина мови. Лексико-граматичні розряди іменників.</p>	<p>Учень (учениця):</p> <p><i>розпізнає</i> частини мови, виконує морфологічний розбір;</p> <p><i>визначає</i>, за якими ознаками виділяється і характеризується кожна з частин мови;</p> <p><i>усвідомлює</i> відмінність між самостійними і службовими словами;</p> <p><i>уміє працювати</i> з таблицями «Частини мови» із зазначенням граматичних категорій;</p> <p>готує повідомлення «З історії вивчення частин мови».</p> <p>правильно відмінює іменники I-IV відмін; <i>використовує</i> доцільно в усному і</p>
---	--

<p>Грамаіичні категорії іменника. Категорія числа, її значення та грамаіичні засоби вираження. Словозміна іменників. Форми іменників О.в. і М.в. з прийменниками на позначення руху у просторі. Н.в. іменників із сполучниками <i>як, мов, неначе, мов.</i></p> <p>Відмінювання іменників II відміни. Родовий відмінок іменник II відміни. Невідмінювані іменники. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах, мають лише форму однини або множини.</p> <p><i>Стилїстика і культура мовлення</i></p> <p>Словозмінні паралелі іменників, їх стилїстичні особливості. Особливості роду іменників - назв осіб за професією, посадою, званням тощо. Стилїстичні особливості іменників середнього і спільного роду. Стилїстичні особливості форм числа іменників. Стилїстичне використання кличного відмінка іменників. Порушення норм відмінювання іменників у художньому мовленні.</p> <p>Прикметник як частина мови. Лексико-грамаіичні розряди прикметників, їх особливості і функціонування в мовленні. Перехід відносних прикметників у якісні, присвійних у якісні і відносні. Ступені порівняння якісних прикметників, їх творення. Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Повні і короткі форми прикметників, стягнені і нестягнені форми повних прикметників, особливості їх функціонування в сучасній українській мові.</p> <p>Творення відносних і присвійних прикметників. Відмінювання прикметників.</p> <p><i>Стилїстика і культура мовлення</i></p>	<p>писемному мовленні іменники-синоніми та іменники-антонїми; <i>вїдрїзняє</i> правильні форми іменників від помилкових, <i>користуючись</i> орфографічним словником; <i>правильно використовує</i> особливості кличного відмінка іменників, його стилїстичне використання в різних стилях;</p> <p><i>розрїзняє</i> відмінювання іменників чоловічого і середнього родів; <i>пояснює</i> стилїстичні функції іменників чоловічого, жіночого, середнього та спільного родів; <i>визначає</i> рїд іменників - назв осіб за професією, посадою, званням; <i>характеризує</i> стилїстичні особливості іменників, що вживаються у формі однини і множини; складає таблиці, що стосуються відмінювання іменників; <i>визначає</i> грамаіичні помилки і стилїстичні недолїки у вживанні іменників; <i>створює</i> тексти різних стилїв, урахувуючи виражальні можливості іменника;</p> <p><i>виконує</i> тест на повторення навчального матерїалу про іменник.</p> <p><i>утворює</i> правильно форми вищого і найвищого ступеня порівняння якісних прикметників; <i>розрїзняє</i> розряди прикметників; <i>знаходить</i> і <i>виправляє</i> помилки у правописі прикметників різних розрядїв; <i>утворює</i> прикметники від географічних назв;</p> <p><i>виконує</i> стилїстичний аналіз текстїв, при потребі <i>редагує</i> їх, урахувуючи стилїстичні особливості прикметників різних розрядїв; <i>створює</i> тексти-описи, твори-розповіді, <i>складає</i> діалоги, використовуючи виражальні можливості прикметника;</p> <p><i>випикує</i> з творїв художньої</p>
--	--

<p>Стилістичне використання якісних, відносних, присвійних прикметників. Стилістична роль повних і коротких прикметників. Синоніміка прикметників і непрямих відмінків іменників. Словник епітетів української мови.</p> <p>Своєрідність займенника як частини мови. Розряди займенників за значенням, їх характеристика. Групи займенників. Відмінювання займенників. Явище прономіналізації. Правопис займенників. Написання заперечних, неозначених займенників. Перехід займенників в інші частини мови.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i> Стилістичні функції займенників.</p> <p>Числівник як частина мови. Формування числівника як частини мови. Число і числівник. Розряди числівників за значенням, їх характеристика. Групи числівників за будовою. Відмінювання числівників. Паралельне використання відмінкових форм числа. Паралельне вживання числівників з іменниками у непрямих відмінках. Синтаксичні функції числівників. Написання числівників і відчислівникових слів.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i> Стилістична роль числівників.</p> <p>Дієслова як частина мови. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані, незмінні. Зміни звуків в особових формах дієслів. Безособові дієслова.</p> <p>Особливості семантики, граматичні ознаки дієслів. Дві основи дієслова. Поділ дієслів на дієвідміни. Словозміна дієслів I та II дієвідміни.</p> <p>Види дієслів (доконаний і недоконаний), їх творення, вживання одного у значенні іншого. Часи дієслів (теперішній, минулий, майбутній), їх</p>	<p>літературні приклади нестягнених прикметників; <i>виконує</i> тест на повторення навчального матеріалу про прикметник.</p> <p><i>відмінює</i> правильно займенники різних розрядів; <i>помічає</i> і <i>виправляє</i> помилки в написанні і вживанні займенників; <i>аналізує</i> тексти щодо стилістичної ролі в них займенників; <i>створює</i> монологи і діалоги-роздуми з використанням виражальних можливостей займенника для розкриття задуму висловлювання; <i>виконує</i> тест на повторення навчального матеріалу про займенник.</p> <p><i>знає</i> розряди числівників, <i>визначає</i> морфологічні ознаки числівників, їх синтаксичні функції в реченні; <i>розрізняє</i> відмінювання власне кількісних і збірних числівників; <i>відрізняє</i> правильні форми числівників від помилкових, <i>добирає</i> потрібні форми числівників і правильно їх у мовленні; <i>визначає</i> сполучуваність числівників з іменниками; <i>утворює</i> і <i>вживає</i> правильно відмінкові форми числівників; <i>визначає</i> вивчені орфограми в числівниках, <i>пояснює</i> їх правопис; <i>аналізує</i> тексти щодо стилістичної ролі в них числівників; <i>складає</i> тексти, <i>створює</i> діалоги, використовуючи виражальні можливості числівників; <i>знаходить</i> у тексті числівники і слова, що зближуються з числівниками за рядом ознак; <i>виконує</i> тест на повторення навчального матеріалу про числівник. <i>знає</i> і <i>визначає</i> морфологічні ознаки, синтаксичні функції дієслова, особливості відмінювання дієслів кожної дієвідміни;</p>
--	--

<p>творення. Способи дієслів (дійсний, умовний, наказовий), їх творення.</p> <p>Особові, родові, числові форми дієслів. Перехідні і неперехідні дієслова. Стан дієслова. Зворотні дієслова. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i></p> <p>Стилістичні можливості граматичних форм часу, способу, особи, виду, стану дієслів.</p>	<p><i>використовує</i> один час і спосіб у значенні іншого;</p> <p><i>визначає</i> основні способи творення дієслів, <i>відрізняє</i> правильні форми дієслів від помилкових;</p> <p><i>аналізує</i> випадки використання дієслів із стилістичною метою;</p> <p><i>конструює</i> речення з дієсловами в усіх часах і особових формах, у т. ч. у переносному значенні;</p> <p><i>редагує</i> тексти щодо заміни дієслів певного часу, способу;</p> <p><i>складає</i> діалоги, усні і письмові тексти на певну соціокультурну тему, використовуючи виражальні можливості особових дієслів, у т. ч. висловлювання у художньому стилі;</p> <p><i>складає</i> ділові папери, використовуючи особові дієслова;</p> <p><i>виконує</i> тест на повторення навчального матеріалу про дієслово.</p>
<p>Дієприкметник. Дієслівні та прикметникові характеристики дієприкметників. Активні та пасивні дієприкметники, їх відмінювання. Творення і правопис дієприкметників. Відмінювання і вживання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Перехід дієприкметників у прикметники.</p> <p>Безособові форми на -но, -то.</p>	<p><i>знає</i> морфологічні ознаки, синтаксичні функції дієприкметника;</p> <p><i>розуміє</i> відмінність дієприкметника від прикметника та дієприслівника, <i>виправляє</i> помилки у їх уживанні та правописі;</p> <p><i>добирає</i> й комунікативно доцільно <i>використовує</i> дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні;</p> <p><i>складає</i> тексти, монологи, діалоги на певну соціокультурну тему з дієприкметниковими зворотами, використовуючи їх виражальні можливості;</p>
<p>Дієприслівник. Дієприслівники доконаного і недоконаного виду. Дієприслівниковий зворот. Творення і вживання дієприслівників.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i></p> <p>Стилістичні функції дієслівних форм.</p>	<p><i>розуміє</i> відмінність дієприслівника від дієприкметника та прислівника, <i>виправляє</i> помилки в їх уживанні та правописі;</p> <p><i>добирає</i> й комунікативно доцільно <i>використовує</i> дієприслівники та</p>

<p>Прислівник як частина мови. Розряди прислівників за значенням: обставинні й означальні. Морфологічні типи прислівників. Ступені порівняння означальних прислівників. Правопис прислівників і прислівникових сполучень. Прислівники за походженням. Написання <i>не</i> з прислівниками.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i></p> <p>Стилістичні особливості прислівників із суфіксами емоційної оцінки. Правильне наголошування прислівників. Мовленнєві помилки у вживанні прислівників і шляхи їх подолання.</p>	<p>дієприслівникові звороти в мовленні; <i>складає</i> тексти, монологи, діалоги на певну соціокультурну тему з дієприслівниковими зворотами, використовуючи їх виражальні можливості; <i>редагує текст</i> ;</p> <p><i>виконує</i> тест на повторення навчального матеріалу про дієприкметник та дієприслівник.</p> <p><i>відрізняє</i> правильні форми прислівників від помилкових; <i>уміє</i> утворювати ступені порівняння означальних прислівників; <i>пояснює</i> способи творення прислівників; <i>добирає</i> й комунікативно доцільно <i>використовує</i> прислівники в мовленні; <i>визначає</i> стилістичні функції прислівника в художніх і наукових текстах; <i>складає</i> тексти, <i>створює</i> усні й письмові висловлювання на певну соціокультурну тему, використовуючи прислівник як виражальний засіб мовлення; <i>знаходить і виправляє</i> мовленнєві помилки у вживанні прислівників; <i>виконує</i> тест на повторення навчального матеріалу про прислівник.</p>
<p>Службові частини мови, їх загальна характеристика (6 год.)</p> <p>Прийменник, його особливості. Групи за походженням та морфологічним складом. Правопис прийменників. Особливості вживання деяких прийменників. Синонімія прийменників. Перехід повнозначних слів у прийменники.</p> <p>Сполучники сурядності та підрядності. Морфологічні типи сполучників. Правопис сполучників. Особливості вживання деяких сполучників. Перехід повнозначних слів у сполучники.</p>	<p><i>аналізує</i> тексти щодо правильності вживання прийменників, сполучників і сполучних слів; <i>складає</i> тексти, діалоги з урахуванням прийменникових і сполучникових засобів милозвучності; <i>визначає</i> функціонально-стилістичні особливості сполучників; <i>редагує</i> тексти, при потребі замінюючи сполучники синонімічними; бере участь у лінгвістичній вікторині; <i>визначає</i> частки за їх функцією в реченні; <i>відрізняє</i> вигуки від часток; <i>аналізує</i></p>

<p>Частка, їх функції, групи за значенням. Правопис заперечних часток.</p> <p>Зв'язка. Вигуки, їх ознаки та розряди. Правопис вигуків і особливості їх вживання. Розділові знаки у реченнях з вигуками. Звуконаслідувальні слова.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i></p> <p>Стилістичні функції службових частин мови. Синонімія прийменникових конструкцій. Повторення прийменників, сполучників як засіб увиразнення мовлення. Функції модальних, заперечних часток. Естетична цінність часток і звуконаслідувань. Стилістичні функції вигуків. Національні етикетні вигуки.</p>	<p>тексти щодо ролі в них вигуків; доречно <i>використовує</i> вигуки у власному мовленні; <i>готує</i> повідомлення про функції вигуків та звуконаслідувальних слів; <i>складає</i> словничок-мінімум етикетних формул українців; <i>складає</i> кросворд, таблицю «Уживання службових частин мови в сучасній українській мові»; <i>виконує</i> тест на повторення навчального матеріалу.</p>
--	--

Міжпредметні зв'язки

Іменники середнього роду іменників як засіб іронії і сатири.

Прикметники-епітети, короткі і нестягнені форми прикметників у художніх творах.

Вигуки як засіб емоційно-експресивного мовлення (*література*).

Власні географічні назви.

Форми числівника на уроках географії, історії, математики, фізики, хімії.

Дієприкметники, дієприслівники в наукових текстах (*історія, географія, біологія, фізика*).

10 клас

Мовленнєва (комунікативна) змістова лінія

Зміст навчального матеріалу	Навчальні досягнення учня
<p>Мовленнєве спілкування.</p> <p>Стилістика і культура мовлення (15 год.)</p> <p>Офіційне і неофіційне, публічне і непублічне мовленнєве спілкування. Вербальні й невербальні засоби спілкування.</p> <p>Мовленнєва ситуація.</p>	<p>Учень (учениця):</p> <p><i>розрізняє</i> види мовленнєвого спілкування; <i>доцільно обирає</i> мовленнєву тактику й мовні засоби, адекватні характеру мовленнєвої ситуації; <i>складає</i> план, тези, <i>готує</i> конспект статті,</p>

<p>Мовленнєві ролі та наміри мовця і слухача. Мовленнєва тактика. Мовні засоби мовленнєвої ситуації. Причини комунікативних помилок.</p> <p>Особливості монологічного і діалогічного мовлення в різних сферах спілкування. Виступ на зборах, семінарах, конференції. Дискусійне мовлення.</p> <p>Поняття про текст як продукт мовленнєвої діяльності. Текстоутворювальні категорії. Закономірності побудови тексту. Інформаційна переробка текстів різних функціональних стилів і жанрів. Написання тез, конспектів, анотацій, рефератів.</p> <p>Комунікативні ознаки мовлення. Поняття про комунікативну доцільність, точність, ясність, правильність, чистоту, логіку, послідовність, образність, виразність, естетичність мови.</p>	<p>усвідомлює різницю між ними; <i>здійснює</i> редагування текстів; <i>розповідає</i> про побачене, прочитане в ситуаціях повсякденного спілкування; <i>оцінює</i> усні й письмові висловлювання щодо мовного оформлення та ефективності досягнення поставлених комунікативних завдань; <i>готує</i> доповіді, реферати, рецензії; <i>виразно читає</i> тексти різних стилів, типів і жанрів мовлення відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм; <i>готує</i> перекази (усні, письмові) із творчим завданням, <i>висловлює</i> власне ставлення до подій.</p>
<p>Розмовний стиль (8 год.), сфера його використання, призначення, основні ознаки. Фонетичні, інтонаційні, лексичні, морфологічні, синтаксичні особливості розмовного мовлення. Жанри розмовного мовлення.</p> <p>Науковий стиль (10 год.), сфери використання і призначення. Основні ознаки</p>	<p>Учень (учениця): <i>будує</i> розповідь на певну соціокультурну тему й ситуації спілкування; <i>складає</i> розповідь, текст-роздум, міркування, комбінований текст, що відповідає досвіду, інтересам, психологічним особливостям, для досягнення життєвих цілей; сприймає, аналізує, зіставляє мовні явища і факти, коментує, критично оцінює їх під кутом зору нормативності, відповідності сфері й ситуації спілкування, достовірності; - продукує усні і писемні монологічні та діалогічні висловлювання (тексти) , у томучислі тексти, які сприяють гармонізації психоемоційного стану, містять моделі досягнення свободи особистості, соціальної захищеності, сімейного щастя, кар'єрного зростання та ін.</p> <p>пояснює спільне та відмінне між різними жанрами науково-навчального стилю (рецензія,</p>

<p>наукового стилю: логічність, точність, абстрактність, узагальненість, об'єктивність викладу. Наукова метафорика.</p> <p>Підстилі наукового стилю: власне науковий, науково-навчальний і науково-популярний та їх особливості. Основні жанринаукогостилю. Бесіди, дискусії, повідомлення на науковутему. Структура текстів різних жанрів.</p> <p>Особливості конспектування. Читання наукової, науково-популярної статті, довідкової літератури.</p> <p>Написання доповідей, рефератів, анотацій, тез, рецензій з навчально-наукової проблеми. Спільне й відмінне між ними. Редагування.</p> <p>Бібліографічний пошук на тему наукової роботи із залученням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.</p>	<p>анотація, доповідь, реферат, тези, конспект); <i>характеризує</i> лексичні, морфологічні, синтаксичні особливості наукового стилю, сфери його використання та призначення; <i>уміє трансформувати</i> текст одного стилю в інший стиль; <i>розрізняє</i> науково-навчальний і науково-популярний різновиди наукового стилю; <i>бере участь</i> у бесідах, дискусіях, дебатах, відеоконференціях; <i>реферує</i> науковий текст, <i>складає</i> план наукової статті; <i>готує</i> реферати, тези, рецензії з навчально-наукової проблеми, доповіді на лінгвістичні, морально-етичні, суспільні теми, виступи в науковому стилі та їх оцінкою; <i>здійснює</i> редагування науково-навчальних текстів; <i>створює</i> короткі повідомлення з наукової теми, <i>проводить</i> пошукові дослідження; <i>бере участь</i> у дослідницьких проектах. <i>проводить</i> бібліографічну роботу із залученням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій; систематизує інформацію з різних джерел, у т.ч. довідкової інформації (словники, енциклопедії, онлайн-ресурси тощо); володіє основними способами (прийомами) інформаційної переробки писемного тексту; <i>складає</i> таблиці, схеми на основі наукового тексту, формулює узагальнення; <i>дискутує</i>, використовуючи різні способи аргументації та ілюстрування прикладами, веде конструктивний діалог зі співрозмовниками, дотримуючись правил мовленнєвого етикету та етичних норм.</p>
--	--

Види мовленнєвої діяльності

<p>Сприймання чужого мовлення <i>Аудіювання (слухання-розуміння)</i> текстів діалогічного й монологічного характеру різних стилів, типів і жанрів</p>	<p>Учень (учениця): <i>розуміє</i> фактичний зміст почутого висловлювання, адекватно сприймаючи його основну думку, особливості</p>
--	---

<p>мовлення. Різновиди аудіювання (ознайомлювальне, вивчальне, критичне). <i>Читання мовчки</i> текстів діалогічного й монологічного характеру, в т.ч. електронного, різних стилів, типів і жанрів мовлення.</p>	<p>побудови і мовного оформлення; <i>користується</i> різними видами аудіювання; <i>визначає</i> власне ставлення до змісту; <i>формулює</i> висновки щодо сприйнятого. - володіє різними видами читання з метою загального орієнтування, набуття інформації; естетичного задоволення; <i>користується</i> всіма різновидами читання наукової, довідкової літератури; <i>оцінює</i> прочитане, висловлюючи власну думку з позиції мовного оформлення та ефективності досягнення поставлених комунікативних завдань.</p>
<p>Відтворення готового тексту <i>Перекази (навчальні й контрольні).</i> <i>Говоріння:</i> Докладний переказ тексту художнього стилю з творчим завданням (висловленням власного ставлення до подій, героїв та ін.). <i>Письмо:</i> Докладний переказ тексту публіцистичного стилю з творчим завданням. Твір-роздум на суспільно-політичну тему в публіцистичному стилі. Електронний лист. Смс-повідомлення. Конспект прочитаного /ї (художнього твору, публіцистичної та науково-популярної статті). Тематичні виписки, план (складний), тези.</p>	<p>Учень (учениця): <i>переказує</i> докладно прослуханий або прочитаний текст художнього, наукового чи публіцистичного стилів мовлення за самостійно складеним складним планом, підпорядковуючи висловлювання темі та основній думці, урахуваючи комунікативне завдання, дотримуючись композиції, мовних, стильових особливостей та авторського задуму; <i>складає</i> конспект, тези почутого і прочитаного, тематичні виписки; <i>оцінює</i> текст з погляду його змісту, форми, задуму і мовного оформлення; <i>реферує</i> науковий текст, <i>складає</i> план наукової статті; <i>готує</i> реферати, тези, рецензії з навчально-наукової проблеми, доповіді на лінгвістичні, морально-етичні, суспільні теми, виступи в науковому стилі та їх оцінкою; <i>здійснює</i> редагування науково-навчальних текстів</p>

<p>Створення власних висловлювань</p> <p>Діалогічне мовлення Особливості діалогічного мовлення в різних сферах спілкування. Дебати як форма дискусій.</p> <p>Монологічне мовлення (навчальні й контрольні види) <i>Говоріння.</i> Доповідь у науковому стилі. Стаття в газету на морально-етичну, професійну тему. Бібліографія. Анотація. <i>Ділові папери:</i> звіт про виконану роботу.</p>	<p>Учень (учениця): <i>самостійно визначає</i> тему і зміст діалогу; <i>доцільно добирає</i> переконливі аргументи на захист своєї позиції, у тому числі і з власного життєвого досвіду; мовленнєву тактику й мовні засоби, адекватні характеру мовленнєвої ситуації; <i>змінює</i> свою думку в разі незаперечних аргументів іншого; <i>дотримується</i> норм української літературної мови; <i>оцінює</i> текст з погляду його змісту, форми, задуму і мовного оформлення; <i>готує</i> і <i>виголошує</i> виступи на зборах, семінарах; <i>ознайомлюється</i> із жанром статті, <i>складає</i> статтю на морально-етичну, професійну тему, бібліографію, анотацію; роздуми, звіт про виконану роботу; <i>перевіряє</i> результати мовленнєвої діяльності (корегує усне мовлення у процесі говоріння, урахуваючи реакцію слухача); <i>додержується</i> основних правил спілкування.</p>
---	--

10 клас
Соціокультурна змістова лінія

Я і українська мова

Мовна особистість крізь призму української родини, української культури.

Мовне родинознавство

Етноестетика української мови родини. Етносимволіка слів *батько, мати, син, донька, дід, баба, сестра, брат*.

Етноестетика мови родинних виховних традицій. Родинно-оздоровчі традиції.

Пошанна пареміографія, її виховне значення. Традиції мовних звертань.

Національно-мовне виховання особистості

Побратимство та посестринство. Формивзаємодопомоги. Громадські вихователі.

Благодійництво. Волонтерство.

Українська мова – визначальний чинник формування особисті

Найважливіші умови самопізнання й самореалізації.

Ставлення людини до Всесвіту, природи, людства, рідного народу, до самого себе. Сила волі. Світ емоцій. Моральне вдосконалення людини.

Самопізнання, саморозвиток людини. Загальнолюдські цінності. Життєві цінності. Любов, повага, дружба, толерантність, життя без конфліктів. Моє покликання. Вибір професії.

Повноцінне функціонування української мови – запорука європейського розвитку держави

Українська мова – дієвий фактор

Учень(учениця):

визначає особливості мовної особистості сучасного українця;

характеризує мовні особистості, відображені в українській літературі, історії, культурі;

досліджує етноестетику мови родинних виховних традицій;

аналізує, зіставляє, порівнює, узагальнює етномовні явища; виконує історико-культурологічні коментарі назв спорідненості і свояцтва, етнографізмів, діалектизмів, народних фразем у фольклорному або художньому тексті на основі словника діалектизмів, етимологічних, тлумачних словників;

виконує самостійну пошукову, творчу роботу з етнолінгвокультури рідного краю;

доцільно використовує слова з національно-культурним компонентом, впливає на думку слухача, глядача;

укладає тематичний словник-тезаурус з українського мовленнєвого етикету, *ознайомлюється* з кращими зразками благодійництва, волонтерство;

готує письмове повідомлення на основі праць українських мовознавців – дослідників лінгвокраєзнавства;

бере участь у дискусіях, дебатах, конференціях з питань національно-мовного виховання; попередження конфліктів, досягнення компромісів; соціальної адаптації;

готує доповіді, замітки до стінгазети на теми загальнолюдських і життєвих цінностей;

працює з довідковою літературою, складаючи бібліографію з етнолінгво- і соціокультурних тем;

опановує різні способи узагальнення, систематизування інформації;

удосконалює здатність до самоосвіти, саморозвитку завдяки спостереженню за власним мовленням, розвиває

<p>державотворення.</p>	<p>інтелектуальні й творчі здібності, навички використання мови для самореалізації та самовираження в різних галузях людської діяльності; здійснює самоконтроль, самооцінку, самокорекцію;</p> <p><i>генерує</i> нові ідеї й ініціативи та втілювати їх у життя з метою підвищення як власного соціального статусу та добробуту, так і розвитку суспільства і держави; <i>конструктивно спілкується</i> в колективі, <i>проявляє лідерські якості</i>; реагує мовними засобами на спектр соціальних і культурних явищ, <i>конструктивно працює</i> в групі, в команді.</p>
<p style="text-align: center;">Тематика текстів</p> <p>Тепло отчого дому. Українська мова - мова злагоди й гармонії. Українська мова як засіб самопізнання й самореалізації.</p>	<p style="text-align: center;">Тематика висловлювань учнів</p> <p>Висловлювання з власного досвіду, з родинного, шкільного, літературного, мистецько-культурного, суспільно життя.</p>

11 клас
Профіль - українська філологія
(1 40 год., 4 год. на тиждень)
Мовна, лінгвістична змістові лінії

Зміст навчального матеріалу	Навчальні досягнення учня
<p style="text-align: center;">Мова, індивід, суспільство (4 год.)</p> <p>Мова як особлива система знаків, її місце з-поміж інших знакових систем.</p> <p>Проблеми взаємодії мови і культури, мови і соціуму. Роль мови у формуванні й самовираженні особистості.</p> <p>Українська мова в «діалозі культур». Відображення в сучасній українській мові культури інших народів.</p> <p>Українська мова у світі. Українська діаспора.</p> <p>Лінгвістика як наука про мову.</p> <p>Історія мовознавства в особистостях. Видатні мовознавці вітчизняної науки.</p>	<p>Учень (учениця):</p> <p><i>розуміє</i> знаковий характер слова, <i>усвідомлює</i> динамічний характер мовної системи, взаємозалежність мови і суспільства, роль мови у формуванні й самовираженні особистості;</p> <p><i>розширює</i> свої уявлення про національну специфіку мовної картини світу, взаємозв'язок мови і культури;</p> <p><i>виявляє</i> особливості української мови на фоні інших у міжкультурній комунікації; <i>з'ясовує</i> місце української мови у світі; <i>називає</i> країни, у яких поширена українська мова;</p> <p><i>має</i> загальне уявлення про розвиток лінгвістики; <i>готує</i> словник-термінів для одного з розділів науки про мову;</p> <p><i>усвідомлює</i> роль особистості в розвитку науки; <i>називає</i> імена визначних учених-лінгвістів та їх праці;</p> <p><i>готує</i> усні і письмові повідомлення, дослідницьку роботу, пише розгорнуту відповідь, тези, складає хронологічну таблицю праць українських мовознавців.</p>

<p>Риторика як наука й мистецтво слова (8 год.).</p> <p>Лінгвістична риторика. Основні поняття риторики: логос, етос, пафос, топос. Ритор і оратор. Риторичні ідеали у різні історичні епохи.</p> <p>Поняття про сучасний риторичний текст.</p> <p>Інвенція. Диспозиція. Методи викладу матеріалу. Теза й аргументація. Види аргументації.</p> <p>Промова. Елокуція й елоквенція як учення про мовну форму промов. Меморія як система усного запам'ятовування промов.</p> <p>Акція. Риторична техніка. Еристика як мистецтво суперечки.</p> <p>Етика полемічної майстерності</p> <p>З історії риторики й ораторського мистецтва (4 год).</p> <p>Видатні оратори Давньої Греції і Давнього Риму.</p> <p>Ораторське мистецтво в Україні.</p> <p>Основи ораторського мистецтва (8 год.)</p> <p>Види ораторського мистецтва і жанри.</p> <p>Академічне красномовство, його характерні ознаки, різновиди (наукове, наукового-популярне, навчальне).</p> <p>Судове красномовство.</p> <p>Духовне красномовство (гомілетика), його жанри і характерні риси.</p> <p>Соціально-побутове красномовство, його види (ювілейна промова, привітання тощо).</p> <p>Театральна (сценічна) риторика.</p> <p>Педагогічна риторика.</p> <p>Види ораторського мистецтва за метою висловлення: інформувальні, переконувальні, розважальні та інші виступи.</p> <p>Промова, її види.</p>	<p>Учень (учениця):</p> <p><i>розуміє</i> поняття риторики: логос, етос, пафос, топос;</p> <p><i>пояснює</i> значення інтенції, задуму, стратегії і тактики; при потребі доцільно використовує словники;</p> <p><i>будує</i> виступи з урахуванням мовної форми промови, різних видів аргументації;</p> <p><i>ознайомлюється</i> з мовною формою промов, особливостями меморії, акції, технікою дихання;</p> <p><i>аналізує</i> мовленнєву ситуацію, умови спілкування, поведінку учасників спілкування;</p> <p><i>володіє</i> голосом, невербальними засобами з метою реалізації мети спілкування й активізації уваги слухачів; <i>уміє аналізувати</i> власну промову; володіє техніками еристики;</p> <p><i>володіє</i> історичними відомостями про риторику;</p> <p><i>ознайомлений</i> із працями видатних ораторів Давньої Греції, Давнього Риму, України;</p> <p><i>уміє визначати</i> приналежність виступу до певного виду, жанру красномовства;</p> <p><i>виконує</i> риторичний аналіз промов; <i>розрізняє</i> види академічного, судового, духовного красномовства, аналізує виражальні особливості театральної (сценічної) риторики;</p> <p><i>складає</i> власні промови громадського призначення, <i>уміє</i> виділяти головне, здійснювати самооцінку власної діяльності; <i>бере участь</i> у прилюдних і полемічних діалогах, дебатах, знаходити способи взаємодії при роботі в групі.</p>
---	--

<p>Поглиблення і систематизація найважливіших відомостей із синтаксису, пунктуації і стилістики (24 год.)</p> <p>Синтаксис і пунктуація української мови (16 год.). Загальна характеристика синтаксичних одиниць.</p> <p>Словосполучення як одиниця синтаксису. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Типи підрядного зв'язку словосполученні.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i> Використання синонімічних дієслівних словосполучень у різних стилях.</p> <p>Речення як основна синтаксична і комунікативна одиниця.</p> <p>Стилістичні функції модальних різновидів речень. Риторичне запитання, його стилістичні функції.</p> <p>Грамматична основа речення. Порядок слів у реченні як стильова ознака мовлення.</p> <p>Складні випадки координації підмета і присудка.</p> <p>Складні випадки кваліфікації другорядних членів речення. Написання прикладки. Порівняльний зворот, його функції в реченні.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i> Особливості живання у тексті односкладних і двоскладних, поширених і непоширених, повних і неповних, ускладнених і неускладнених простих речень. Звертання, його роль і місце в реченні, способи вираження.</p> <p>Складні і багатокomпонентні речення. Стилістичні особливості складних речень.</p> <p>Особливості структури та семантики сполучникових /складноурядних та складнопідрядних/</p>	<p>Учень (учениця): <i>аналізує</i> словосполучення і речення з погляду їх структури і комунікативного призначення, доречно <i>використовує</i> їх в усному й писемному мовленні; <i>дотримується</i> синтаксичних норм; <i>визначає</i> стилістичні особливості синтаксичних одиниць;</p> <p><i>аналізує</i> й <i>оцінює, доцільно використовує</i> виражальні можливості словосполучень і речень різних видів; <i>складає</i> схему «речення і словосполучення»; <i>визначає</i> тип словосполучення за морфологічним вираженням головного слова;</p> <p><i>з'ясовує</i> тип зв'язку між словами в підрядному словосполученні; <i>характеризує</i> складні випадки перекладу словосполучень; <i>визначає</i> типи речень за метою висловлювання, інтонаційним оформленням і структурою; <i>знає</i> особливості будови простих та ускладнених речень (речень з однорідними членами, звертаннями, вставними словами і реченнями);</p> <p><i>визначає</i> структуру простого двоскладного речення, способи вираження підмета і присудка; <i>складає</i> схему «Тире у простому реченні»;</p> <p><i>оцінює</i> виражальні можливості додатків, означень та обставин у текстах різних стилів;</p> <p><i>з'ясовує</i> види односкладних речень, їх стилістичну роль у текстах; <i>трансформує</i> односкладні речення у двоскладні;</p> <p><i>аналізує</i> й <i>оцінює</i> виражальні можливості простих ускладнених речень</p>
---	---

<p>і багатокомпонентних Складнопідрядні означальні речення і дієприкметникові звороти; складнопідрядні обставинні речення і дієприслівникові звороти. Складнопідрядні речення з підрядними порівняльними і порівняльні звороти. Період. Стилістичні особливості складних речень.</p>	<p>у текстах різних стилів, <i>використовує їх</i> виражальні можливості в усному і писемному мовленні, у спілкуванні залежно від ситуації; <i>трансформує</i> прості речення у складні; <i>перекладає</i> прості речення з російської українською мовою; <i>розпізнає</i> складні речення різних типів, визначає їхню структуру, види і засоби зв'язку між простими реченнями; <i>добирає й конструює</i> складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті; правильно й доцільно <i>використовує</i> виражальні можливості складних речень різних типів у текстах різних стилів; <i>замінює</i> безсполучникові речення на сполучникові; <i>пише</i> твір, замітку, статтю з використанням багатокомпонентних речень; <i>виконує</i> синтаксичний аналіз складних речень; <i>аналізує</i> період як засіб експресивного синтаксису і риторичну фігуру; <i>виконує</i> тест на повторення навчального матеріалу про складні речення. <i>визначає</i> стилістичні особливості невластиві прямої мови, здогаданої прямої мови, підрядно-підпорядкованої прямої мови, авторських слів при прямій мові, у діалозі; <i>правильно інтонує</i> речення з прямою мовою, діалогом; <i>трансформує</i> речення з прямою мовою у складнопідрядне і навпаки; <i>використовує</i> цитати у власному усному й писемному мовленні.</p>
<p>Пряма і непряма мова. Невластива пряма мова. Здогадана пряма мова, напівпряма мова. Синоніміка і стилістичні способи передачі прямої мови в тексті. Інтонування речень з прямою мовою, діалогом. Цитування.</p>	<p><i>аналізує</i> структуру й семантику текстів різних стилів мовлення; <i>виділяє</i> мовні засоби, що виражають основні ознаки тексту. <i>оперує</i> основними поняттями</p>
<p>Синтаксис і стилістика тексту. Зміст і будова тексту. Складнесинтаксичне ціле як семантико-синтаксична одиниця тексту. Стилістичні функції абзацу. Сурядні і підрядні сполучники як засоби зв'язку в тексті. Гіпертекст. Дискурс як комунікативний процес і як текст. Професійний дискурс.</p> <p><i>Стилістика і культура мовлення</i> Зображувально-виражальні засоби синтаксису: синтаксичний паралелізм; риторичне питання, звертання; повторювані сполучники;</p>	<p><i>аналізує</i> період як засіб експресивного синтаксису і риторичну фігуру; <i>виконує</i> тест на повторення навчального матеріалу про складні речення. <i>визначає</i> стилістичні особливості невластиві прямої мови, здогаданої прямої мови, підрядно-підпорядкованої прямої мови, авторських слів при прямій мові, у діалозі; <i>правильно інтонує</i> речення з прямою мовою, діалогом; <i>трансформує</i> речення з прямою мовою у складнопідрядне і навпаки; <i>використовує</i> цитати у власному усному й писемному мовленні.</p>

Пунктуація (8 год.)

Пунктуаційні норми.

Основні пунктограми у простому і складному реченні, при прямій мові, цитуванні, у зв'язному тексті.

Складні випадки використання розділових знаків.

Підготовка до державної атестації. Узагальнення і систематизація найважливіших відомостей з української мови (30 год.)

Фонетика, орфоєпія, орфографія української мови

Асимілятивні, дисимілятивні процеси, подовження, спрощення у групах приголосних.

Основні чергування звуків.

Складні випадки наголошення слів.

Мовні недоліки у вимові й наголосі та шляхи їх усунення.

Правопис. Складні випадки вживання якого знака, апострофа; написання слів іншомовного походження; написання прізвищ та географічних назв, слів разом, окремо, через дефіс; правила переносу та скорочення слів.

Стилістика і культура мовлення

Редагування тексту з орфографічними помилками.

лінгвістики тексту, переробляє тексти відповідно до визначеної мети;

визначає способи зв'язку речень у тексті;

аналізує тексти різних стилів, типів і жанрів; *переробляє* тексти відповідно до комунікативного завдання.

складає, редагує тексти на соціокультурну, професійну тему, використовуючи в них виражальні можливості складних речень;

виділяє особливості гіпертексту, сферу його використання; *дотримується* норм мовленнєвої поведінки в Інтернеті;

розуміє поняття дискурсу, *зіставляє* його з поняттям "текст"; *моделює* професійний дискурс.

Учень (учениця):

знаходить і обґрунтовує пунктограми в синтаксичних конструкціях різних типів;

правильно уживає розділові знаки при прямій мові, діалозі, цитаті, епіграфі;

складає таблицю "Розділові знаки в складному реченні";

коментує пунктограми, робить повідомлення за складеними схемами;

виконує роботу з елементами творчого конструювання; *створює* власні висловлювання, *складає* твір-мініатюру, дослідницький (волонтерський) проект на певну соціокультурну тему з обов'язковим включенням складних речень;

редагує текст, де фіксуються порушення синтаксичних і пунктуаційних норм.

виконує тест на повторення навчального матеріалу.

Учень (учениця):

уміє знаходити і характеризувати зміни звуків у мовному потоці, при словозміні і словотворенні;

здійснює аудіозапис власного і чужого

Лексикологія і фразеологія української мови

Уживання слів у переносному значенні, синонімів, антонімів, омонімів у текстах різних стилів.

Терміни і професіоналізми.
Філологічні, лінгвістичні,
літературознавчі терміни.

Фразеологія художнього мовлення, наукова, публіцистична, офіційно-ділова.

Морфеміка, словотвір, морфологія української мови

Словотвір іменників на позначення назв жителів певного населеного пункту. Творення присвійних прикметників. Творення прикметникових

мовлення й аналізує його;

правильно наголошує слова, при потребі *використовує* орфоепічний словник і словник наголосів;

уміє знаходити орфограму, визначає її тип, принцип написання; правильно пише й вимовляє слова із цими орфограмами;

усвідомлює правила вживання великої літери, написання прізвищ та географічних назв, слів разом, окремо, через дефіс; слів іншомовного походження; правила переносу та скорочення слів;

знаходить й усуває допущені орфографічні помилки у словах, обґрунтовуючи їх написання правилами правопису; *використовує* орфографічний словник для перевірки написання слів;

редагує текст 3
орфографічними помилками;

виконує тест на повторення навчального матеріалу з фонетики, орфоепії, орфографії.

розпізнає метафори, метонімію, синекдоху, слова-омоніми в контекстуальному оточенні; *з'ясовує* відмінність між омонімічним і багатозначним словом;

знаходить і розпізнає тропи, багатозначні слова, синоніми, антоніми, омоніми, *пояснює*, з якою метою вони вжиті в тексті, *визначає* їх роль та доречність використання в текстах різних стилів, користуючись тлумачними словниками, а також словниками синонімів, антонімів, омонімів;

визначає ознаки власне українських слів, *характеризує* їх стилістичні функції в тексті;

знаходить у тексті слова іншомовного походження, *пояснює* їх значення на основі словника іншомовних слів, доречно *використовує* їх у мовленні, визначає, які з них мають власне українські синоніми;

<p>форм відрізняють географічних назв. Основні способи творення дієслів, прислівників. Складні, складноскорочені слова, способи їх творення та написання.</p> <p>Рід і число іменників, їх стилістичні властивості. Відмінювання іменників.</p> <p>Ступені порівняння прикметників. Відмінювання прикметників.</p> <p>Розряди числівників за значенням, їх характеристика. Паралельне використання відмінкових форм числа.</p> <p>Відмінювання займенників. Явище прономіналізації. Правопис займенників.</p> <p>Види, часи, способи дієслів. Особові, родові, числові форми дієслів, їх творення. Перехідні і неперехідні дієслова. Стан дієслова.</p> <p>Творення і правопис дієприкметників і дієприслівників. Дієприкметниковий та дієприслівниковий звороти.</p>	<p><i>обґрунтовує</i> доцільність і правильність уживання термінів у текстах науково-навчального стилю;</p> <p>комунікативно доречно і правильно <i>використовує</i> фразеологізми у мовленні з урахуванням їх стилістичних параметрів і контексту;</p> <p>правильно <i>утворює</i> іменники на позначення назв жителів певного населеного пункту, присвійні прикметники, прикметникові форми від різних географічних назв;</p> <p><i>пише</i> твір-мініатюру, роздум-спростування, творчу роботу, використовуючи слова різних способів творення;</p> <p><i>розрізняє</i> відмінювання іменників чоловічого і середнього родів;</p> <p><i>пояснює</i> стилістичні функції іменників чоловічого, жіночого, середнього та спільного родів; <i>визначає</i> рід іменників, назв осіб за професією, посадою, званням, правильно їх відмінює;</p> <p><i>утворює</i> правильно форми вищого і найвищого ступеня порівняння якісних прикметників, відносні і присвійні прикметники; <i>знаходить</i> і <i>виправляє</i> помилки у правописі прикметників різних розрядів;</p> <p><i>утворює</i> і <i>вживає</i> правильно відмінкові форми числівників;</p> <p><i>знаходить</i> вивчені орфограми в числівниках, <i>пояснює</i> їх правопис; <i>аналізує</i> тексти щодо стилістичної ролі в них числівників;</p> <p><i>складає</i> тексти, <i>створює</i> діалоги, використовуючи виражальні можливості числівників;</p> <p><i>відмінює</i> правильно займенники різних розрядів; <i>помічає</i> і <i>виправляє</i> помилки в написанні і вживанні займенників;</p> <p><i>аналізує</i> тексти щодо стилістичної ролі в них займенників;</p> <p><i>створює</i> монологи і діалоги-роздуми з</p>
---	--

<p>Морфологічні типи прислівників. Ступені порівняння означальних прислівників. Правопис прислівників і прислівникових сполучень. Мовленнєві помилки у вживанні прислівників і шляхи їх подолання.</p> <p>Правопис складних прийменників та сполучників. Перехід повнозначних слів у прийменники та сполучники. Правопис заперечних часток. Естетична цінність часток і звуконаслідувань.</p>	<p>використанням виражальних можливостей займенника для розкриття задуму висловлювання; <i>визначає</i> основні способи творення дієслів, <i>редагує</i> тексти щодо заміни дієслів певного часу, способу; <i>виправляє</i> помилки у їх уживанні та правописі; <i>добирає</i> й комунікативно доцільно <i>використовує</i> дієприкметники та дієприкметникові звороти, дієприслівників та дієприслівникові звороти в мовленні; <i>складає</i> тексти, монологи, діалоги на певну соціокультурну, професійну тему з дієприкметниковими та дієприслівниковими зворотами, використовуючи їх виражальні можливості; <i>уміє</i> утворювати ступені порівняння означальних прислівників; <i>пояснює</i> способи творення прислівників; <i>визначає</i> стилістичні функції прислівника в художніх і наукових текстах; <i>складає</i> тексти, <i>створює</i> усні й письмові висловлювання на певну соціокультурну тему, використовуючи прислівник як виражальний засіб мовлення; <i>складає</i> тексти, діалоги з урахуванням прийменникових і сполучникових засобів милозвучності; <i>редагує</i> тексти, при потребі замінюючи сполучники синонімічними; <i>відрізняє</i> вигуків від часток; <i>аналізує</i> тексти щодо ролі в них вигуків;</p>
--	---

11 клас
Мовлення (комунікативна) змістова лінія

Зміст навчального матеріалу	Навчальні досягнення учня
<p style="text-align: center;">Система функціональних стилів сучасної української мови (3 год.) Поняття стилю мовлення. Норма літературної мови.</p> <p style="text-align: center;">Офіційно-діловий стиль (14 год.) Офіційно-діловий стиль: основні ознаки, підстилі, жанри, сфера використання, призначення. Лексичні, морфологічні, синтаксичні особливості, структура офіційно-ділових текстів різних жанрів. Написання ділових документів різних жанрів: автобіографії, заяви, характеристики, довіреності, резюме, ділового листа, оголошення, розписки, індивідуального звіту. Мовний етикет ділової (телефонної) розмови. Особливості складання повідомлення на електронному носії (електронна пошта). Мовленнєве спілкування в різних навчальних ситуаціях офіційно-ділового характеру. Етика професійного спілкування.</p>	<p>Учень (учениця): <i>розрізняє</i> стилістику практичну і функціональну, з'ясовує стилістичні норми української літературної мови; <i>з'ясовує</i> особливості стилів мовлення, їх підстилі, основні жанри та характерні мовні засоби; <i>оцінює</i> текст з погляду його змісту, форми, задуму і мовного оформлення; <i>добирає</i> мовні засоби залежно від задуму висловлювання, стилю і жанру мовлення; <i>корегує</i> усне мовлення у процесі говоріння, враховуючи реакцію слухача; <i>виконує</i> стилістичний аналіз тексту; <i>добирає</i> із газет, журналів, підручників, художніх творів зразки різних функціональних стилів;</p> <p><i>ознайомлений</i> з дипломатичним, законодавчим, адміністративно-управлінським підстилями; <i>обирає</i> доцільну для ділового спілкування мовленнєву форму; <i>вдосконалює</i> культуру офіційно-ділового спілкування; <i>застосовує</i> орфографічні й пунктуаційні норми при створенні й відтворенні текстів офіційно-ділового стилю; <i>редагує</i> тексти офіційно-ділового характеру, в т.ч. власні; <i>веде</i> ділову (телефону) розмову, готує монолог-пояснення до поданої інформації; <i>оформляє</i> документи для вступу у вищий навчальний заклад; <i>пише</i> характеристику, автобіографію, заяву, довіреність, розписку; <i>готує</i> індивідуальний звіт про</p>

Художній стиль (15 год),

призначення, сфера використання і поширення, основні ознаки. Естетична функція мови у художньому творі.

Джерела багатства виразності українського мовлення. Синонімія як засіб художньої виразності. Особливості синтаксису художнього тексту.

Монолог у художньому творі: звернений монолог, внутрішній монолог.

Публіцистичний стиль (14 год.)

Публіцистичний стиль, сфера його використання, призначення, основні ознаки. Лексичні, морфологічні, синтаксичні особливості публіцистичного стилю. Підстилі.

Основні жанри публіцистичного стилю: нарис, замітка, репортаж, інтерв'ю, стаття, кореспонденція, рецензія. Презентація, реклама. Формування культури публіцистичного мовлення: способи привернення уваги, принципи побудови, засоби структурування тексту.

роботу в літньому таборі, резюме, діловий лист, оголошення; здійснює самоконтроль, самооцінку, самокорекцію, використовує орфографічні і пунктуаційні норми при створенні і відтворенні текстів.

знаходить і характеризує риси художнього стилю;

прослуховує аудіозаписи текстів у виконанні майстрів слова для вдосконалення власної літературної мови;

проводить спостереження за звуковою, інтонаційною організацією художніх творів, наводить приклади використання в художніх текстах алітерації, асонансу, синонімів, антонімів, застарілих слів;

зіставляє текст одного автора з близькими за темою і жанром творами чи уривками творів з метою вияву особливостей індивідуального авторського стилю;

готує замітку, репортаж, інтерв'ю, статтю, кореспонденцію, рецензію, нарис, презентацію, рекламу, виступ, розгорнуту відповідь;

здійснює аналіз текстів масмедіа, мови реклами, промов письменників, політиків, учених;

виявляє типові недоліки тексту публіцистичного стилю,

уміє визначати тему виступу з урахуванням інтелектуального рівня слухачів, їхнього віку тощо;

добирає матеріал з урахуванням особливостей формулювання теми, користуючись різними джерелами інформації;

працює з довідковою літературою, складаючи бібліографію з визначених тем;

Техніка підготовки ораторського виступу (12 год.)

Практична риторика.

Добір матеріалу, його систематизація.

Композиція ораторського виступу.

Особливості побудови вступу, основної частини, закінчення.

Добір аргументів і способів активізації мислення та емоційно-почуттєвої діяльності аудиторії. Види аргументації. Способи встановлення контакту зі слухачами.

Мовні засоби оформлення тексту ораторського виступу залежно від мети спілкування й адресата мовлення. Вимоги до оратора. Постава, виразність міміки і жестів, їх природність, відповідність змісту викладу.

Виголошення промови. Роль початкової фрази перед виступом.

Вимоги до культури мовлення.

Спілкування з аудиторією як творчий процес. Прийоми встановлення і збереження контакту з аудиторією.

Техніка мовлення. Тональність виступу.

Культура ведення дискусій, полеміки, дебатів професійного характеру.

Конфесійний стиль (2 год.),

сфери поширення і головне призначення. Церковні служби, молитва, повчання, проповіді; богослужбові книги, спілкування в конфесіях, культових установах. Переклади Євангелія. Псалми Т.Шевченка. Основні мовні стильові засоби конфесійного стилю. Маркована (конфесійна) лексика. Старослов'янізми – мовна ознака конфесійного стилю. Інверсійний порядок слів.

Епістолярний стиль (2 год). Сфера

використовує різні види запису зібраного матеріалу для підготовки до усного виступу;

складає план виступу з ключових слів, виділяючи його основну думку;

будує виступи з урахуванням оригінального вступу, переконливих аргументів, промовистого закінчення;

використовує риторичні фігури з метою увиразнення мовлення та досягнення комунікативної мети;

веде полеміку, дискусію, дебати, використовуючи полемічні прийоми, дотримуючись етикету спілкування;

з метою привернення уваги *застосовує* прийоми звертання, запитання, *апелює* до інтересів аудиторії;

добирає найбільш доцільні виражальні засоби мовного оформлення;

редагує підготовлений текст виступу, вдосконалюючи його зміст і мовне оформлення;

аналізує аудіо-, відеозаписи виступу, *оцінює* власний виступ щодо задуму змісту і мовного оформлення;

здійснює риторичний аналіз класичних зразків із сучасної практики ораторів.

з'ясовує сфери поширення, головне призначення, основні мовні стильові засоби конфесійного стилю;

аналізує конфесійну лексику;

пояснює значення архаїчної лексики, старослов'янізмів;

визначає сферу поширення і призначення епістолярного стилю;

<p>поширення і головне призначення епістолярного стилю. Основні мовні стильові засоби епістолярного стилю. Тематика листів. Офіційне й неофіційне листування. Побудова епістолярного тексту.</p> <p>Епістолярний етикет - невід'ємна складова української мовленнєвої культури.</p> <p>Електронне листування.</p>	<p><i>характеризує</i> мовностильові засоби епістолярного стилю;</p> <p><i>ознайомлюється</i> з кращими епістолярними зразками культурної спадщини України;</p> <p><i>готує</i> приватні, офіційні листи з використанням етикетних формул;</p> <p><i>аналізує</i> мовні засоби листів видатних майстрів слова; <i>складає</i> лист на електронному носії</p>
---	--

Види мовленнєвої діяльності

<p>Сприймання чужого мовлення</p> <p><i>Аудіювання (слухання-розуміння)</i> текстів діалогічного та монологічного характеру різних стилів, типів і жанрів мовлення, записаних на різних носіях інформації, з метою підготовки до виступу, дискусії, полеміки, дебатів на професійну тему.</p> <p>Різновиди аудіювання (ознайомлювальне, вивчальне, критичне).</p> <p>Види запису почутого: докладний запис, тези, конспект, докладний і короткий план.</p> <p>Читання текстів діалогічного і монологічного характеру, в т.ч. електронного, різних стилів, типів і жанрів мовлення.</p> <p>Види запису прочитаного: докладний запис, конспект, тези, докладний і короткий план. Бібліографія.</p> <p>Визначення пізнавальної цінності прочитаного.</p> <p>Оцінка використаних автором мовних засобів, аналіз структури тексту.</p> <p>Аналіз мовних засобів щодо адекватно</p>	<p>Учень (учениця):</p> <p><i>уважно слухає, розуміє</i> зміст текстів діалогічного і монологічного характеру різних стилів, типів і жанрів мовлення, записаних на різних носіях, адекватно сприймаючи його основну думку, особливості побудови тексту і мовного оформлення;</p> <p><i>користується</i> різними видами аудіювання залежно від ситуації спілкування;</p> <p><i>робить</i> записи почутого; <i>визначає</i> власне ставлення до змісту; <i>виділяє</i> необхідну інформацію, <i>критично оцінює</i> й <i>інтерпретує</i> її.</p> <p>Учень (учениця):</p> <p><i>користується</i> різними видами читання; <i>робить</i> записи (план, виписки, тези, конспект) у процесі читання; <i>удосконалює</i> навички різних способів читання;</p> <p><i>самостійно ставить</i> запитання під час читання; <i>оцінює</i> прочитане, висловлюючи власну думку;</p> <p><i>виділяє</i> ключові фрази і слова; <i>визначає</i> актуальну інформацію прочитаному.</p>
---	---

<p>сті мети висловлювання, відповідності типу, стилю, жанру мовлення.</p>	
<p>Створення власного мовлення <i>Говоріння.</i> Виступ під час дискусії (підготовлений і непідготовлений) на суспільну або морально-етичну теми. Доповідь на науково-популярну або морально-етичну тему. <i>Письмо.</i> Стаття до журналу або шкільного веб-сайту в публіцистичному стилі Твір-роздум на морально-етичну тему, професійну в публіцистичному стилі. Замітка, репортаж, інтерв'ю, анотація. План розгорнутого усного виступу на суспільно-політичну тему. Добір казачитань до відео-, прес-конференції. Доповідь для участі в лінгвістичній конференції. Редагування тексту професійної тематики. <i>Ділові папери:</i> автобіографія, заява, характеристика, довіреність, резюме, діловий лист, оголошення, розписка, індивідуальний звіт, офіційний лист, акт. Протокол (складний). Резюме. Переклад текстів різних стилів, типів і жанрів мовлення.</p>	<p>Учень (учениця): <i>готує</i> виступ під час дискусії, статтю до журналу або шкільного веб-сайту, твір-роздум на морально-етичну тему в публіцистичному стилі за самостійно складеним планом, дотримуючись композиції, мовних, стильових особливостей та авторського задуму; <i>оцінює</i> текст з погляду його змісту, форми, задуму і мовного оформлення; <i>складає</i> план, тези, конспект, замітку, репортаж, інтерв'ю, анотацію на прочитане; <i>редагує</i> написане з урахуванням вимог до культури мовлення. здійснює конструктивний діалог зі співрозмовниками, дотримуючись правил мовленнєвого етикету та етичних норм; оформляє належним чином ділові папери; вдосконалює написане; <i>зберігає</i> авторську думку під час перекладу.</p>
<p>Створення власних висловлювань <i>Діалогічне мовлення</i> Діалог, складений відповідно до запропонованої ситуації, діалог — обмін думками, враженнями (офіційна і неофіційна розмова); обговорення самостійно обраної теми. Діалог-полеміка, діалог-дискусія, самостійне визначення теми і змісту діалогу. Діалог на професійну тему. Телефонна ділова розмова.</p>	<p>Учень (учениця): <i>складає і розігрує</i> діалог відповідно до запропонованої ситуації; діалог — обмін думками, враженнями; <i>самостійно визначає</i> тему діалогу і його зміст; <i>висловлює</i> свою думку, добираючи цікаві, переконливі аргументи на захист своєї позиції, у тому числі і з власного життєвого досвіду, змінюючи свою думку в разі незаперечних аргументів іншого; <i>володіє</i> різноманітними</p>

<p>Дискусія з обстоюванням альтернативних поглядів. Дебати.</p>	<p>стратегіями і тактиками ефективної комунікації, що відповідають досвіду, інтересам, психологічним особливостям, для досягнення життєвих цілей; уміннями сприймати, аналізувати, зіставляти мовні явища і факти, коментувати, критично оцінювати їх під кутом зору нормативності, відповідності сфері й ситуації спілкування, достовірності; розмежовувати варіанти норм і мовленнєві порушення; володіє здатністю до мовленнєвої взаємодії, міжособистісного та міжкультурного спілкування та співпраці, до самоосвіти, саморозвитку завдяки спостереженню за власним мовленням, розвиває інтелектуальні й творчі здібності, навички використання мови для самореалізації та самовираження в різних галузях людської діяльності; здійснює самоконтроль, самооцінку, самокорекцію; веде ділову телефонну розмову, діалог, дебати на соціокультурну, професійну тему; оцінює текст з погляду його змісту, форми, задуму і мовного оформлення.</p>
<p>Монологічне мовлення (навчальні й контрольні види) Говоріння: Виступ на зборах, семінарах (підготовлений і заздалегідь не підготовлений). Письмо: Відгук про твір мистецтва, кінофільм (телепередачу) у публіцистичному стилі. Стаття до журналу або шкільного веб-сайту в публіцистичному стилі, Реферат на професійну тему.</p>	<p>готує виступи та виголошує їх під час дискусії, привітальні, інформаційно-коментаторського характеру, добираючи мовні засоби залежно від мети спілкування і адресата мовлення; добирає мовні засоби залежно від задуму висловлювання, стилю і жанру мовлення; корегує усне мовлення у процесі говоріння, урахуваючи реакцію слухача; редагує текст виступу з погляду вимог до культури мовлення; дотримується основних правил українського мовленнєвого етикету; оцінює текст з погляду його змісту, форми, задуму і мовного оформлення. самостійно створює логічно</p>

	структуровані зв'язні тексти; аналізує, висловлює власну думку про певну подію, ситуацію, прочитаний твір, переглянутий кінофільм (телепередачу).
--	---

11 клас

Соціокультурна змістова лінія

<p>Українська мовна особистість і Україна</p> <p>Слово як носій добра, істини й краси.</p> <p>Риторичний ідеал Ф. Прокоповича. Учення Григорія Сковороди про «сродну працю» й розвиток сучасної особистості людини.</p> <p>Українська мовоментальність. Мовосимволи української державності. Концепти <i>милосердя, захисник, гідність, честь, свобода</i> в українській літературі, у масмедіа. Роль громадянина у відродженні і зміцненні української державності.</p>	<p>Учень (учениця):</p> <p><i>аналізує</i> праці учених, готує доповіді, повідомлення про риторичні особливості слова;</p> <p><i>складає</i> проект власної майбутньої професії, <i>описує</i> пошук перспективних шляхів розвитку Української держави; <i>усвідомлює</i> значення української мови як одного з головних чинників її самовиявлення і світосприйняття;</p> <p><i>спроможний</i> критично оцінювати свої дії і вчинки, самобутньо мислить;</p> <p><i>обґрунтовує</i> зв'яз ментальності української людини з іншими соціокультурними чинниками (родина, народ, нація, Батьківщина, держава); <i>створює</i> тексти з мовосимволами української державності;</p> <p><i>готує</i> виступ до конференції, дебатів з проблем мовної культури, функціонування української мови в різних сферах суспільного життя;</p> <p>на основі проведеного опитування <i>аналізує</i> особливості мови жителів міста і села, <i>виступає</i> з повідомленнями про мову, суспільні події в країні у засобах масмедіа;</p>
<p>Українська мова і національна історія, духовна культура</p> <p>Мова – носій культури народу-мовотворця</p> <p>Мовні знаки – концепти української національної культури. Мовосимволи <i>майдан, євромайдан</i>.</p> <p>Лінгвокультурні особливості етнографічних регіонів України. Родинно-етикетні, родинно-оздоровчі, родинно-громадські традиції, звичаї мешканців, що живуть поряд з українцями.</p> <p>Роль художньої літератури, мистецтва у збагаченні й гармонізації</p>	<p>на основі текстів історії, фольклору та художньої літератури <i>здійснює</i> історико-культурологічні коментарі до концептів української культури;</p> <p><i>виступає</i> з презентацією, <i>укладає</i> етнолінгвістичні альбоми етнографічних районів України;</p>

внутрішнього світу.

Українська мова і світ

Українська мова і міжкультурна комунікація.

Збереження національного в період глобалізації.

Відображення в сучасній українській мові культури інших народів. Взаємозбагачення мов як результат взаємодії національних культур.

Українська мова в Інтернет-джерелах

Філологічні, лінгвістичні Інтернет-сайти, блоги, соціальні мережі. Робота з вебсторінками мовознавців.

Український лінгвістичний портал.

Електронні бібліотеки. Електронні словники, довідники. Укладання власної електронної бібліотеки.

Web-сайти шкіл. Web-форуми, телеконференції.

Українська мова – мова професії

Концепт «сродної» праці у художній літературі. Кроки до успіху.

поглиблює знання про історію, культуру свого регіону, відомості з історичної ономастики, топоніміки й мікротопоніміки.

самостійно *опановує* художню літературу, різні види мистецтв з метою збагачення й гармонізації внутрішнього світу; *проводить* дослідження, що стосуються вивчення українського фольклору і письменства у світі;

добирає бібліографічний опис книг з актуальних філологічних проблем; *бере участь* у роботі з етнографічними колекціями; *готує* екскурсії, віртуальні подорожі, виставки з лінгвокраєзнавства;

сприймає, аналізує, оцінює прочитані, вивчені чи почуті соціокультурні відомості про Україну й світ, *використовує* їх для досягнення певної пізнавальної, експресивної, комунікативної чи іншої мети;

усвідомлює національно-культурні відмінності між народами й етносами;

глибше пізнає культуру українського народу в діалозі інших культур;

розширює уявлення про національну специфіку мовної картини світу, функції мови, взаємозв'язок мови і культури;

виявляє особливості української мови на фоні інших у міжкультурній комунікації;

уміє вилучати соціокультурну інформацію з різних джерел, *опановує* різні способи збору, узагальнення, систематизування лінгвокультурної інформації;

уміє працювати з довідковими матеріалами, центрами української культури;

здійснює етно-, соціолінгвістичні розвідки у словниках

	<p>української мови; <i>виконує</i> самостійну пошукову роботу з етнолінгвокультури, соціолінгвістики, прагмалінгвістики, історії мови, теорії мовленнєвої діяльності;</p> <p><i>готує</i> тематичні екскурсії, зустрічі, олімпіади, вікторини, ігри, конкурси; <i>укладає</i> тематичний словник-тезаурус; <i>опановує</i> цифрові технології з професійно орієнтованою метою; <i>володіє</i> сучасними методами пошуку, обробки, інтерпретації відповідної інформації;</p> <p><i>користується</i> філологічними, лінгвістичними Інтернет-сайтами, електронними словниками, довідниками; бере участь у вебфорумах, <i>працює</i> вебсторінками мовознавців; <i>бере участь</i> в вебконференціях;</p> <p><i>укладає</i> власну електронну бібліотеку.</p>
<p style="text-align: center;">Тематика текстів</p> <p>Герої, що залишилися з нами назавжди.</p> <p>Мова – носій культури народу-мовотворця</p> <p>Мова – це історична пам'ять народу</p> <p>Мова народу – відображення Батьківщини і духовного життя народу (К.Ушинський).</p> <p>Мова росте елементарно, разом з душею народу (І.Франко)</p> <p>А слово – струм. А слово – зброя. А віще слово – вічове (Л.Костенко)</p>	<p style="text-align: center;">Тематика висловлювань учнів</p> <p>Висловлювання з власного досвіду, з родинного, шкільного, літературного, мистецько-культурного, суспільно-громадського життя.</p>

**Оцінювання освітніх (навчальних) досягнень
учнів 10-11 класів з української мови
(філологічний напрям,
профіль – українська філологія)**

I. Аудіювання (слухання - розуміння)

1. *Перевіряється здатність учня* сприймати на слух незнайоме за змістом висловлювання з одного прослуховування, розуміти мету висловлювання, його зміст; членувати почуте на смислові частини, усвідомлюючи його композиційно-структурні частини, визначати тему й основну думку висловлювання, виражально-зображувальні засоби, усвідомлювати ставлення автора до висловленого, оцінювати почуте, виражаючи особисте ставлення до нього.

2. *Матеріал для контрольного завдання:* зв'язне висловлювання (текст) певного обсягу, стилю, типу і жанру мовлення, монологічного і діалогічного характеру добирається відповідно до вимог програми для кожного класу.

Обсяг тексту (й відповідно тривалість звучання) визначається орієнтовно так:

Клас	Обсяг та час звучання текстів, що належать до			
	художнього стилю		інших стилів	
10-й	900—1000 слів	9—10 хвилин	800—900 слів	8—9 хвилин
11-й	1000—1200 слів	10—12 хвилин	900—1100 слів	9—11 хвилин

3. *Одиниця контролю:* відповіді учнів на запитання за почутим текстом, одержані в результаті виконання тестових завдань з вибірковими відповідями, конструйованими відповідями, відповідями змішаного характеру. У першому випадку до коженного із запитань додаються три і більше варіантів відповідей, у другому – учень самостійно формулює відповідь, у третьому – до тестових із конструйованими відповідями додаються завдання з вибірковими відповідями для перевірки особистого ставлення учня до почутого. Загальна кількість тестових завдань 17-20.

4. *Оцінювання:* правильна відповідь на кожне із 6 запитань оцінюється двома балами; кожне із 12 запитань оцінюється одним балом. Оцінювання здійснюється з огляду на те, що за цей вид діяльності учень може одержати від 1 бала (за сумлінну роботу) до 12 балів (за бездоганно виконану роботу). У випадку, коли учень з певних причин не виконав завдання, він має пройти перевірку додатково, щоб отримати відповідний бал.

II. Говоріння та письмо (діалогічне та монологічне мовлення)

Під час перевірки складених учнями висловлювань (діалогів, усних і письмових переказів та творів) ураховується ступінь повноти вираження теми, міра самостійності виконання роботи, ступінь вияву творчих здібностей, особистого ставлення до змісту висловлювання.

Діалогічне мовлення

1. *Перевіряється здатність учнів:*

- а) виявляти певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється;
- б) демонструвати уміння складати діалог відповідно до запропонованої ситуації та мети спілкування; самостійно досягати комунікативної мети; використовувати репліки для підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету; дотримуватися теми спілкування, правил спілкування, норм літературної мови; демонструвати певний рівень вправності у процесі діалогу (стислість, логічність, виразність, доречність, винахідливість тощо);
- в) висловлювати власну позицію щодо теми, яка обговорюється;
- г) аргументувати висловлені тези, ввічливо спростовувати помилкові висловлювання співрозмовника.

Зазначені характеристики діалогу є основними критеріями при його оцінюванні.

2. *Матеріал для контрольних завдань* добирається з урахуванням тематики соціокультурної змістової лінії чинної програми, рівня підготовки, вікових особливостей та пізнавальних інтересів учнів.

3. *Одиниця контролю:* діалог, складений двома учнями.

Обсяг діалогу визначається так:

Клас	Орієнтовна кількість реплік для двох учнів
10-й	16 - 18 реплік
11-й	18 - 22 реплік

4. *Оцінювання*

Критерії оцінювання

Рівень	Бали	Характеристика складених учнями діалогів
Початковий (Бали цього рівня одержують учні, успіхи яких у самостійном у складанні діалогу поки	1	В учня виникають значні труднощі у підтриманні діалогу. Здебільшого він відповідає на запитання лише «так» чи «ні» або аналогічними уривчастими реченнями ствердного чи заперечного характеру.
	2	Учень відповідає на елементарні запитання короткими репліками, що містять недоліки різного характеру, але сам досягти комунікативної мети не може.
	3	Учень бере участь у діалозі за найпростішою за змістом мовленнєвою ситуацією, може не лише відповідати на

що незначні)		запитання співрозмовника, а й формулювати деякі запитання, припускаючись помилок різного характеру. Проте комунікативна мета досягається ним лише частково.
Середній (Учень досяг певних	4	Учень бере участь у діалозі з нескладної за змістом теми, в основному досягає мети спілкування, проте репліки його недостатньо вдалі, оскільки не враховують належним чином ситуацію спілкування, не відзначаються послідовністю, доказовістю; наявні помилки в доборі слів, побудові речень, їх інтонуванні.
результатів у складанні діалогу за двома - чотирма критеріями в цілому)	5	Учень бере участь у діалозі за нескладною за змістом мовленнєвою ситуацією, додержується елементарних правил поведінки в розмові, загалом досягає комунікативної мети, проте допускає відхилення від теми; мовлення його характеризується стереотипністю, недостатньою різноманітністю і потребує істотної корекції; наявні мовленнєві огріхи.
	6	Учень успішно досягає комунікативної мети в діалозі з нескладної теми, його репліки загалом є змістовними, відповідають основним правилам поведінки у розмові, нормам етикету, проте їм не вистачає самостійності суджень, їх аргументації, новизни, лаконізму в досягненні комунікативної мети, наявна певна кількість помилок у мовному, інтонаційному оформленні реплік.
Достатній (Учень самостійно, в цілому вправно за більшістю критеріїв складає діалог з теми, яка містить певну проблему, демонструє	7	Діалогічне мовлення учня за своїм змістом спрямовується на розв'язання певної проблеми, загалом є змістовним, набирає деяких рис невимушеності; з'являються елементи власної позиції щодо предмета обговорення; правила спілкування в цілому витримуються, але ще наявні істотні недоліки (за 4-ма критеріями); невисокий рівень самостійності й аргументованості суджень; трапляються відхилення від теми, помилки в мовному, орфоепічному оформленні реплік.
	8	Учень загалом вправно бере участь у діалозі за ситуацією, що містить певну проблему, досягаючи комунікативної мети, висловлює судження і певною мірою аргументує їх за допомогою загальновідомих фактів; у діалозі з'являються елементи оцінних характеристик, узагальнень, що базуються на використанні прислів'їв і приказок, проте допускаються певні недоліки за кількома критеріями (3-ма).

належну культуру спілкування, проте за деякими з критеріїв (від 2-х до 4-х) його мовлення ще містить певні недоліки.)	9	Учень самостійно складає діалог з проблемної теми, демонструючи загалом достатній рівень вправності й культури мовлення (чітко висловлює думки, виявляє уміння сформулювати цікаве запитання, дати влучну, дотепну відповідь, здебільшого виявляє толерантність, стриманість, коректність у разі незгоди з думкою співрозмовника), але в діалозі є окремі недоліки за 2-ма критеріями, наприклад: нечітко виражається особиста позиція, аргументація не відзначається оригінальністю тощо.
Високий (Учень демонструє високу культуру спілкування, переконливо аргументує свої думки стосовно проблемної теми, дає можливість висловитися співрозмовникові; може зіставити різні погляди на той самий предмет, наводити аргументи “за” і “проти”)	10	Учень складає діалог за проблемною ситуацією, демонструючи належний рівень мовленнєвої культури, уміння формулювати думки, обґрунтовуючи власну позицію, виявляє готовність уважно і доброзичливо вислухати співрозмовника, даючи можливість висловитися партнеру по діалогу; додержується правил мовленнєвого етикету; структура діалогу, мовне оформлення реплік діалогу відповідає нормам, проте за одним із критеріїв можливі певні недоліки.
	11	Учень складає діалог, самостійно обравши аспект запропонованої теми (або ж сам визначає проблему для обговорення), переконливо й оригінально аргументує свою позицію, зіставляє різні погляди на той самий предмет, розуміючи при цьому можливість інших підходів до обговорюваної проблеми, виявляє повагу до думки іншого; структура діалогу, мовне оформлення реплік діалогу відповідає мовним нормам.
	12	Учень складає глибокий за змістом і досконалий за формою діалог, самостійно обравши аспект запропонованої теми (або ж сам визначає проблему для обговорення), демонструючи уміння уважно і доброзичливо вислухати співрозмовника, коротко, виразно й оригінально формулює свою думку, добирає цікаві, влучні, дотепні, переконливі аргументи на захист своєї позиції, в тому числі й з власного життєвого досвіду, зіставляє різні погляди на той самий предмет; здатний змінити свою думку в разі незаперечних аргументів іншого; дотримується правил поведінки і мовленнєвого етикету під час діалогу.

Монологічне мовлення

Говоріння (усні переказ і твір), письмо (письмові переказ і твір)

1. Перевіряється здатність учня:

а) виявляти певний рівень обізнаності з теми, що розкривається (усно чи письмово);

б) демонструвати уміння: будувати висловлювання певного обсягу, добираючи й упорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал (епізод із власного життєвого досвіду, прочитаний або прослуханий текст, епізод із кінофільму, сприйнятий (побачений чи почутий) твір мистецтва, розповідь іншої людини тощо); враховувати мету спілкування, адресата мовлення; розкривати тему висловлювання; виразно відображати основну думку висловлювання, диференціюючи матеріал на головний і другорядний; викладати матеріал логічно і послідовно; використовувати мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови; додержуватися єдності стилю;

в) виявляти власне ставлення до предмета висловлювання, розуміти можливість різних тлумачень тієї самої проблеми;

г) виявляти певний рівень творчої діяльності, зокрема трансформувати одержану інформацію, відтворюючи її докладно, стисло, вибірково, своїми словами, змінюючи форму викладу, стиль тощо відповідно до задуму висловлювання; створювати оригінальний текст певного стилю; аргументувати висловлені думки, переконливо спростовувати помилкові докази; викладати матеріал виразно, доречно, виявляючи при цьому багатство лексичних і граматичних засобів.

Перевірка здатності **говорити** (усно переказувати чи створювати текст) здійснюється індивідуально: учитель пропонує певне завдання (переказати зміст матеріалу докладно, стисло, вибірково; самостійно створити висловлювання на відповідну тему) й дає учневі час на підготовку.

Перевірка здатності **письмово** переказувати і створювати текст здійснюється фронтально: учням пропонується переказати прочитаний учителем (за традиційною методикою або самостійно прочитаний) текст чи інший матеріал для переказу або самостійно написати твір.

2. Матеріал для контрольного завдання.

а) Переказ. Переказ із творчим завданням

Матеріалом для переказу (усного / письмового) можуть бути: текст, що читається вчителем, або попередньо опрацьований текст; самостійно прочитаний матеріал із газети, журналу, епізод кінофільму чи телепередачі, розповідь іншої людини про певні події, народні звичаї тощо. При написанні переказу із творчим завданням, учням одночасно пропонується і написання творчої роботи, яка безпосередньо пов'язана зі змістом переказу.

У тому разі, коли матеріал читається безпосередньо перед контрольною роботою, обсяг тексту орієнтовно визначається так:

Клас	Кількість слів
10-й	370 - 420
11-й	420 - 520

Обсяг тексту для стислого чи вибіркового переказу має бути у 1,5-2 рази більшим за обсяг тексту для докладного переказу.

Якщо для контрольної роботи використовуються інші джерела, то матеріал добирається так, щоб обсяг переказу міг бути в межах пропонованих для певного класу норм.

Тривалість звучання усного переказу – 3-5 хвилин.

Обсяг творчого завдання до переказу, виконаного письмово:

Клас	Кількість сторінок
10-й	1,5—2,0
11-й	2,0—3,0

б) Твір

Матеріалом для твору (усного/письмового) можуть бути: тема, сформульована на основі попередньо обговореної проблеми, життєвої ситуації, прочитаного та проаналізованого художнього твору; а також пропоновані для окремих учнів допоміжні матеріали (якщо обирається варіант диференційованого підходу до оцінювання).

3. *Одиниця контролю*: усне/письмове висловлювання учнів.

Обсяг письмового твору, складеного учнем, орієнтовно визначається так:

Клас	Кількість сторінок
10-й	3,0—3,5
11-й	3,5—4,5

4. Оцінювання

У монологічному висловлюванні оцінюють зміст і форму (мовне оформлення). За усне висловлювання (переказ, твір) ставлять одну оцінку — за зміст, а також якість мовного оформлення.

За письмове мовлення виставляють також одну оцінку: на основі підрахунку допущених недоліків за зміст і помилок за мовне оформлення, враховуючи їх співвідношення.

Рівень	Бали	Характеристика змісту виконаної роботи	Грамотність
			орфографія і пунктуація лексична грамати-чна і

				стиліс- тична
Початкови й (Бали цього рівня одержують учні, які не досягають значного успіху за жодним із визначених критеріїв)	1	Учень будує лише окремі, не пов'язані між собою речення; лексика висловлювань дуже бідна.	15—16 і більше	9—10
	2	Учень будує лише окремі фрагменти висловлювання; лексика і граматична будова мовлення бідна й одноманітна.	13—14	
	3	За обсягом робота складає менше половини від норми; висловлювання не є завершеним текстом, хибує на непослідовність викладу, пропуск фрагментів, важливих для розуміння думки; лексика і граматична будова збіднені.	11—12	
Середній (Учень будує текст, що за критерієм обсягу, повноти відтворення інформації і зв'язності значною мірою задовольняє норму, але за іншими критеріями результати істотно нижчі)	4	Усне чи письмове висловлювання за обсягом складає дещо більше половини від норми і характеризується певною завершеністю та зв'язністю; проте є недоліки за рядом показників (до 7-и); характеризується неповнотою і поверховістю в розкритті теми, порушенням послідовності викладу; не розрізняється основна і другорядна інформація; добір слів не завжди вдалий (у разі переказу — не використано авторську лексику).	9—10	7—8
	5	За обсягом робота наближається до норми, в цілому є завершеною; тема значною мірою розкрита, але трапляються недоліки за низкою показників (до 6-и), зокрема поверховість висвітлення теми, брак єдності стилю та ін.	7—8	
	6	За обсягом висловлювання сягає норми, його тема розкривається, виклад у цілому зв'язний, але робота характеризується недоліками за кількома показниками (до 5-и): помітний її репродуктивний характер, відсутня самостійність суджень, їх аргументованість, добір слів не завжди вдалий тощо.	5—6	

Достатній (Учень досить вправно будує текст за більшістю критеріїв, але за деякими з них ще допускає недоліки)	7	Учень самостійно створює достатньо повний, зв'язний, з елементами самостійних суджень текст (у разі переказу — з урахуванням виду переказу), вдало добирає лексичні засоби (в разі переказу — використовує авторські засоби виразності, образності мовлення), але в роботі є недоліки (до 4-ьох), наприклад: відхилення від теми, порушення послідовності її викладу; основна думка не аргументується тощо.	4	5—6
	8	Учень самостійно будує достатньо повне (в разі переказу — з урахуванням його виду), осмислене, в цілому самостійно і вдало написане висловлювання, проте трапляються ще недоліки за певними показниками (до 3-ох).	3	
	9	Учень самостійно будує послідовний, повний, логічно викладений текст (у разі переказу — з урахуванням його виду); розкриває тему, висловлює основну думку (у переказі — авторську позицію); вдало добирає лексичні засоби (в переказі використовує авторські засоби виразності, образності мовлення); однак припускається окремих недоліків (за 2-ома показниками): здебільшого це відсутність виразної особистісної позиції чи належної її аргументації тощо.	1 + 1 (негруба)	
Високий (Учень вправно за змістом і формою будує текст; висловлює й аргументує)	10	Учень самостійно будує послідовний, повний текст, ураховує комунікативне завдання, висловлює власну думку, певним чином аргументує різні погляди на проблему; робота відзначається багатством словника, точністю слововживання, різноманітністю використання морфологічних категорій, синтаксичних конструкцій; досягнута стильова єдність і виразність тексту, допущено один мовленнєвий недолік і недолік у змісті.	1	3

свою думку; вміє зіставляти різні погляди на той самий предмет, оцінює аргументи на їх доказ, обирає один із них; буде висловлювати відповідно до особливостей певної мовленнєвої ситуації, комунікативного завдання.)	11	Учень самостійно буде оригінальний, повний текст, урахувавши комунікативне завдання; в ній чітко виражена особиста життєва позиція; зміст викладається послідовно, з переконливими доказами тієї чи іншої позиції з огляду на необхідність розв'язувати певні життєві проблеми; фактичних помилок немає; робота відзначається багатством словника, точністю слововживання, різноманітністю використання морфологічних категорій, синтаксичних конструкцій; досягнута стильова єдність і виразність тексту, допущено один мовленнєвий недолік.	1 (негрубо)	2
	12	Учень самостійно створює яскраве, оригінальне за думкою висловлювання відповідно до мовленнєвої ситуації; аналізує різні погляди на той самий предмет, добирає переконливі аргументи на користь тієї чи іншої позиції, усвідомлює можливості використання тієї чи іншої інформації для розв'язання певних життєвих проблем; робота відзначається естетичною вартістю, багатством слововживання, бездоганним мовним оформленням.	—	1

III. Читання

Контрольна перевірка **читання вголос** в 10-11 класах не здійснюється.

Читання мовчки

1. *Перевіряється здатність учнів:*

а) читати незнайомий текст із належною швидкістю, розуміти й запам'ятовувати його зміст після одного прочитування, розуміти причинно-наслідкові зв'язки; тему й основну думку; виразжально-зображувальні засоби прочитаного тексту;

б) давати оцінку прочитаному.

Перевірка вміння читати мовчки здійснюється фронтально.

2. *Матеріал для контрольного завдання:* незнайомі учням тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення, що включають монологічне та діалогічне мовлення (відповідно до вимог програми для кожного класу).

Текст добирається так, щоб учні, які мають порівняно високу швидкість

читання, витрачали на нього не менше 1 - 2 хвилини часу і були нормально завантажені роботою. Обсяг текстів для контрольного завдання визначається так:

Клас	Обсяг тексту для читання мовчки	
	художнього стилю	інших стилів
10-й	810—900 слів	600—660 слів
11-й	900—1000 слів	660—800 слів

3. *Одиниця контролю:* відповіді учнів на запитання тестового характеру, складені за текстом, який пропонується для читання, а також швидкість читання.

4. *Оцінювання:* Оцінювання читання мовчки здійснюється за двома параметрами: розуміння прочитаного та швидкість читання. Розуміння прочитаного виявляється за допомогою тестової перевірки: правильна відповідь на кожне із 6 запитань оцінюється двома балами, а кожне із 12 запитань оцінюється одним балом (наприклад, вибір правильних відповідей на 12 запитань дає 12 балів). Швидкість читання мовчки по класах оцінюється із урахуванням таких норм:

Клас	Швидкість читання мовчки (слів за хвилину)
10-й	150—300
11-й	160—360

IV. Оцінювання мовних знань і вмінь

1. *Перевірки підлягають* знання і вміння з мови, які необхідні передусім для правильного використання мовних одиниць.

Перевірка здійснюється фронтально в письмовій формі із застосуванням завдань тестового характеру.

Учням пропонується розпізнавати вивчені мовні явища; групувати, класифікувати; сполучати слова, доповнювати, трансформувати речення, добираючи належну форму слова, потрібну лексему, відповідні засоби зв'язку між частинами речення, між реченнями у групі пов'язаних між собою речень тощо; виявляти розуміння значення мовних одиниць та особливостей їх використання в мовленні.

2. *Для контрольної перевірки* використовуються завдання тестового характеру.

3. *Одиниця контролю:* вибрані учнями правильні варіанти виконання завдань тестового характеру та самостійно дібрані приклади.

Оцінювання правописних (орфографічних і пунктуаційних) умінь учнів

Основною формою перевірки орфографічної та пунктуаційної грамотності є контрольний текстовий *диктант*.

1. *Перевірки підлягають* уміння правильно писати слова на вивчені орфографічні правила і словникові слова, визначені для запам'ятовування; ставити

розділові знаки відповідно до опрацьованих правил пунктуації; належним чином оформляти роботу. Перевірка здійснюється фронтально за традиційною методикою.

2. *Матеріал для контрольного завдання.* Для контрольного текстового диктанту використовується текст обсягом:

Клас	Кількість слів у тексті із виконаним граматичним завданням	Кількість слів у тексті без виконаного граматичного завдання
10-й	170 - 180	170 - 190
11-й	180 - 200	190 - 230

3. *Одиниця контролю:* текст, записаний учнем з голосу вчителя.

4. *Оцінювання.* Диктант оцінюється однією оцінкою на основі таких критеріїв: виправляються, але не враховуються такі орфографічні і пунктуаційні помилки: 1) у словах з написаннями, що не перевіряються, над якими не проводилася спеціальна робота; 2) у передачі так званої авторської пунктуації; повторювані помилки (помилка в тому самому слові, яке повторюється в диктанті не більше трьох разів), кожна наступна вважається однією помилкою; 3) однотипні (помилки на одне й те ж правило), але в різних словах, вважаються різними помилками; до негрубих відносять винятки з усіх правил; написання великої букви у складних власних назвах; випадки написання разом і окремо префіксів у прислівниках, утворених від іменників з прийменниками; у випадках, коли замість одного розділового знака поставлений інший; 4) у випадках, що вимагають розрізнення *не і ні* (у сполученнях *не хто інший, як...; не що інше, як...; ніхто інший не...; ніщо інше не...*); у пропуску одного із сполучуваних розділових знаків або в порушенні їх послідовності; 5) п'ять виправлень (неправильне написання на правильне) прирівнюються до однієї помилки; орфографічні та пунктуаційні помилки на неопрацьовані правила виправляються, але не враховуються.

Нормативи оцінювання по класах:

Бали	Кількість помилок	Бали	Кількість помилок
1	15—16 і більше	7	4
2	13—14	8	3
3	11—12	9	1+1 (негруба)
4	9—10	10	1
5	7—8	11	1 (негруба)
6	5—6	12	—

Контрольна перевірка здійснюється фронтально та індивідуально. Фронтально оцінюються аудіювання, читання мовчки, диктант, письмовий переказ та письмовий

твір, мовні знання та вміння. Індивідуально оцінюються говоріння (діалог, усний переказ, усний твір).

Перевірка мовних знань та вмінь здійснюється за допомогою завдань тестового характеру (на їх виконання відводиться 15-20 хвилин уроку) залежно від характеру виучуваного матеріалу. Решта часу контрольного уроку може бути використана на виконання завдань з аудіювання, читання мовчки.

Тематичну оцінку виставляють на підставі поточних оцінок з урахуванням контрольної (тестової) роботи з мовної теми. Оцінку за семестр виставляють на основі тематичного оцінювання.

Оцінювання говоріння здійснюється індивідуально шляхом поступового накопичення оцінок для того, щоб кожний учень одержав мінімум одну оцінку за виконання завдань на побудову діалогу, усного переказу та усного твору. Для цих видів робіт не відводиться окремих уроків, а оцінки виводяться один раз на рік і виставляються в колонки без дати.

Фронтальні види контрольних робіт (10–11 класи) (філологічний напрям: профіль – українська філологія)

(див. додаток до листа Міністерства освіти і науки України від 17.08.2016р. № 1/9-437)

Форми контролю	10		11	
	I	II	I	II
	Перевірка мовної теми*	3	3	3
Письмо: переказ	1	1	1	1
твір	1	1	1	1
Правопис: диктант**	1	1	1	1
Аудіювання*	1	1	1	1
Читання мовчки*	1	-	1	-

* Основною формою перевірки мовної теми, аудіювання і читання мовчки є тестові завдання.

** Основною формою перевірки орфографічної й пунктуаційної грамотності є контрольний текстовий диктант.

У таблицях зазначено мінімальну кількість фронтальних видів контрольних робіт, учитель на власний розсуд має право збільшувати цю кількість, залежно від рівня підготовленості класу, здібностей конкретних учнів, умов роботи тощо.

Оцінка за контрольний твір з української мови та переказ є середнім арифметичним за зміст і грамотність, яку виставляють у колонці з датою написання роботи (надпис у колонці «Твір», «Переказ» не робиться).

Кількість робочих зошитів з української мови – один.